KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 08.09.2003
KOM(2003) 534 endelig

2003/0209 (AVC)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen af 2003 til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1992 og om bemyndigelse af Luxembourg og Østrig til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at tiltræde de underliggende instrumenter

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

De nuværende regler på internationalt plan

Erstatning af skader forårsaget af olieforurening fra skibe reguleres af to internationale konventioner. Den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening (CLC-konventionen) fra 1969 og den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, fra 1971, (fondskonventionen) udgør et todelt ansvarssystem, som bygger på et objektivt, men begrænset ansvar for den registrerede skibsejer og en fond, finansieret af oliemodtagere, som yder supplerende erstatning til skadelidte ved olieforureningsskader, der ikke kan opnå fuld erstatning for skaden fra skibets ejer. CLC-konventionen trådte i kraft i 1975 og fondskonventionen i 1978. Systemet blev revideret i 1992, idet de to konventioner blev ændret ved to protokoller. Disse protokoller af 1992 til henholdsvis CLC-konventionen og fondskonventionen trådte i kraft i 1996. Alle EU-medlemsstater med en kystlinje er parter i de to 1992-protokoller.

Første del af ansvaret, som er den registrerede skibsejers ansvar, reguleres ved CLC. Skibsejerens ansvar er objektivt og afhænger således ikke fejl eller forsømmelighed fra hans side. Ejeren kan normalt begrænse sit erstatningsansvar til et beløb, der afhænger af skibets tonnage, for tiden højst 72 mio.EUR for de største skibe. Skibsejeren mister kun retten til at begrænse sit ansvar, hvis det kan bevises, at forureningsskaden "skyldes hans personlige handling eller undladelse begået i den hensigt at forvolde sådan skade, eller hensynsløst og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville blive forvoldt". CLC kræver også, at skibsejeren har en ansvarsforsikring, og giver skadelidte ret til at sagsøge forsikringsselskabet direkte, op til grænserne for skibsejerens ansvar.

CLC-ordningen suppleres af den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening (IOPC-fonden), som blev oprettet ved fondskonventionen for at yde erstatning til skadelidte i tilfælde, hvor skibsejerens erstatningsansvar er begrænset til et beløb, som ikke er tilstrækkeligt til at dække skaden. Der kan gøres brug af IOPC-fonden i tre tilfælde. Det hyppigst forekommende tilfælde er, at skaden overstiger det beløb, der svarer til skibsejerens maksimale erstatningspligt. Dernæst drejer det sig om tilfælde, hvor skibsejeren kan påberåbe sig en af de undtagelsesbestemmelser, der er fastsat i CLC.[1] Det maksimale erstatningsbeløb fra IOPC-fonden er på nuværende tidspunkt på ca. 162 mio. EUR. IOPC-fonden finansieres via afgifter fra selskaber eller andre enheder, der modtager olie ad søvejen. Ved olieudslip vil således alle oliemodtagere i hele verden, som er etableret i de stater, der er parter til fondskonventionen, bidrage til erstatningen samt til fondens administrative udgifter, uanset hvor forureningsskaden indtræffer. IOPC-fonden udbetaler ikke erstatning, hvis forureningsskaden skyldes krigshandlinger eller udslip fra et krigsskib. Det skal også bevises, at olien stammer fra et tankskib.

---

[1] I henhold til artikel III.3 i CLC er skibsejeren fritaget for ansvar, hvis han beviser, at skaden:
(a) hidrører fra krigshandlinger, krigslignende operationer, borgerkrig, oprør eller en naturbegivenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter, eller
(b) i det hele er forårsaget af en tredjemand ved en handling eller en undladelse med den hensigt at forvolde skade eller
(c) i det hele skyldes uagtsomhed eller anden retsstridig handling begået af nogen regering eller anden myndighed med hensyn til vedligeholdelse af fyr eller andre hjælpemidler for navigationen, for hvilke den er ansvarlig.

Skadelidte ved olieudslip kan gøre deres krav gældende direkte overfor IOPC-fonden, og i det omfang, kravene er berettigede og opfylder de relevante kriterier, vil fonden yde erstatning direkte til den skadelidte. Hvis summen af de berettigede krav overstiger det loft, der er fastsat for IOPC-fondens forpligtelser, vil samtlige krav blive reduceret forholdsmæssigt. Skadelidte kan beslutte at indbringe sagen for domstolene i den stat, hvor skaden er sket. Siden IOPC-fonden blev oprettet i 1978, har den behandlet over 100 sager, hvoraf de fleste har ligget inden for erstatningsgrænserne, og der er således blevet ydet fuld erstatning i henhold til fondens egen vurdering af kravenes rimelighed.

Der er imidlertid for nylig rejst tvivl om, hvorvidt 1992-fondens erstatningsgrænser er hensigtsmæssige. Efter *Erika*-ulykken i december 1999 er der indledt en proces, hvorved de eksisterende grænser for CLC-konventionen og fondskonventionn skulle blive øget efter en særlig forenklet ændringsprocedure, der er fastsat i konventionerne. Den maksimale forhøjelse efter denne procedure afhænger af en række faktorer og vil på nuværende tidspunkt ikke muliggøre en forhøjelse på mere end ca. 50% af de nuværende grænser. Disse ændringer træder i kraft den 1. november 2003.

Kommissionens standpunkt

Kommissionen finder, at en 50% forhøjelse af de eksisterende grænser, dvs. en samlet erstatningssum på 250 mio. EUR, er utilstrækkelig til at garantere en passende beskyttelse af de potentielle ofre for et omfattende olieudslip i Europa. Derfor fremsatte Kommissionen i december 2000 forslag til en forordning om supplering af den nuværende internationale ordning gennem oprettelse af en europæisk fond, COPE-fonden, som yder erstatning til skadelidte som følge af olieudslip i europæiske farvande.[2] COPE-fonden yder kun erstatning til skadelidte, hvis krav anses for berettigede, men som ikke har kunnet opnå fuld erstatning efter den internationale erstatningsordning. Erstatning fra COPE-fonden vil således blive baseret på de samme principper og regler som for det nuværende internationale fondssystem, men erstatningsloftet herfor menes at kunne dække en hvilken som helst potentiel katastrofe, nemlig 1 000 mio. EUR.

Udviklingen inden for EU's intitutioner

Kommissionens forslag er blevet godkendt af Europa-Parlamentet[3] med forbehold af en række ændringer, hvorimod Rådet endnu ikke har fastlagt sin holdning til forslaget. Flertallet af medlemsstaterne var enige i princippet om forhøjelse af erstatningsloftet gennem en suppleringsmekanisme og i forordningsforslagets tilgrundliggende principper, men deres generelle standpunkt har alligevel været, at dette spørgsmål så vidt muligt helst bør løses på internationalt plan. I Rådets (trafikministrene) konklusioner fra december 2000 understreges nødvendigheden af at forbedre det gældende internationale system, bl.a. gennem en "væsentlig forhøjelse af erstatningsansvarslofterne". I juni 2001 vedtog Rådet et fælles standpunkt, hvor medlemsstaterne forpligtede sig til at støtte og deltage i en ordning for supplerende erstatning ved olieforurening, som skulle "sikre fuldstændig erstatning".

Efter *Prestige"*-ulykken i november 2002 indtog Rådet en mere energisk holdning med hensyn til behovet for en supplerende erstatningsordning. Og for ganske nylig bekræftede Det Europæiske Råd den 21. marts 2003 udtalelserne fra forskellige rådsmøder i december ved at opfordre til:

---

2 KOM(2000)802 endelig udg. af 6.12.2000.

3 De foreslåede ændringer blev vedtaget af Europa-Parlamentet den 13. juni 2001.

"at medlemsstaterne i forbindelse med den kommende diplomatiske konference i IMO-regi i maj arbejder for en forhøjelse af det nuværende loft for erstatning til ofre for forurening, herunder miljøskader, til 1 mia. EUR; hvis der ikke nås et positivt resultat i IMO, skal der arbejdes videre med det foreliggende forordningsforslag om en særlig europæisk fond på 1 mia. EUR, så fonden kan oprettes inden årets udgang og med mest mulig støtte fra privat finansiering".

Hvad angår tidsplanen, var punkt 12 i konklusionerne fra Rådets samling (trafikministrene) den 6. december 2002, som en uge senere blev bekræftet af Det Europæiske Råd i København, endnu mere klart:

"BEKRÆFTER PÅ NY medlemsstaternes støtte til oprettelsen af en supplerende erstatningsfond inden for IMO til fordel for ofrene for olieforurening, som skal kunne dække alle fremtidige olieudslip op til 1 000 mio. EUR i EU's medlemsstaters farvande, som skal indeholde en mekanisme til hurtig betaling, og som kan være operationel inden udgangen af 2003, og at de medlemsstater, som er parter i de eksisterende globale erstatningsordninger, har til hensigt at ratificere den nye supplerende fond. ER ENIGE OM, hvis den supplerende erstatningsfond ikke skulle blive oprettet inden udgangen af 2003, med det samme at undersøge muligheden for en forordning om oprettelse af en fond for erstatning af skader ved olieforurening i europæiske farvande med henblik på at oprette fonden inden udgangen af 2003".

Udviklingen på internationalt plan

I februar 2000 nedsatte IOPC-fonden en arbejdsgruppe, som skulle drøfte, om der var behov for at forbedre den gældende internationale ordning for erstatningsansvar ved olieforureningsskader. Allerede på et tidligt stadium i drøftelserne dukkede idéen om oprettelse af en fakultativ supplerende fond op som et vigtigt punkt på arbejdsgruppens dagsorden. Dette arbejde mundede ud i, at 1992-fondens samling den 19. oktober 2001 godkendte et protokoludkast. Protokollen til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, 1992 (herefter benævnt "protokollen om den supplerende fond") blev endeligt vedtaget på en diplomatisk konference i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) den 16. maj 2003.

Den nye supplerende fond har mange lighedspunkter med den af Kommissionen foreslåede COPE-fond. De administrative løsninger er forskellige, men målet er det samme, nemlig at yde supplerende erstatning for krav, som er blevet anerkendt af 1992-fonden. Den supplerende fond vil således blive tæt forbundet med ordningen under 1992-fonden, og medlemsskab i denne er en betingelse for accept af protokollen om den supperende fond. Erstatningslofterne for den supplerende fond er blevet fastlagt til 750 SDR, hvilket på vedtagelsestidpunktet svarede ca. 920 mio. EUR eller 1 000 mio. USD. Det kan ventes, at medlemstallet at blive betydeligt mindre end for 1992-fondens vedkommende, da mange stater, der er parter i 1992-fonden, ikke mener at have behov for en sådan yderligere beskyttelse.

Fællesskabets lovgivning

Hidtil har erstatning for olieforurening udelukkende været reguleret ved internationale konventioner og national lovgivning. Der findes ikke fællesskabsregler, som specifikt vedrører spørgsmål i forbindelse med skadeserstatning for olieforurening. Som det fremgår af ovenstående, har Fællesskabet imidlertid betydelig interesse i spørgsmålet om supplerende erstatning for skader ved olieforurening

Protokollen om den supplerende fond indeholder endvidere bestemmelser om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i tilknytning til anvendelsen af konventionen. Disse artikler berører bestemmelser i EF-retten, nemlig i Rådets forordning 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område[4].

Rådets forordning 44/2001

Rådets forordning 44/2001 opstiller fælles regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Forordningen er bindende for alle medlemsstaterne undtagen Danmark. Bruxelles-konventionen fra 1968 forbliver i kraft, hvad relationerne mellem Danmark og de andre medlemsstater angår.

De fælles kompetenceregler i forordning 44/2001 finder anvendelse, når sagsøgte har bopæl i en af de medlemsstater, der er bundet af forordningen, mens en sagsøgt, der ikke har bopæl i en medlemsstat, kan sagsøges for retten i hver medlemsstat i overensstemmelse med dennes nationale kompetenceregler. Kompetencereglerne er i første instans baseret på sagsøgtes bopæl. I sager om erstatning uden for kontrakt kan en person med bopæl i en medlemsstat endvidere sagsøges i den medlemsstat, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå. I forsikringssager kan en forsikringsgiver, der har bopæl i en medlemsstat, sagsøges (a) ved retterne i den medlemsstat, hvor han har bopæl, eller (b) i den medlemsstat, hvor sagsøger har bopæl, i tilfælde hvor sagen anlægges af forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede, eller, (c) såfremt det drejer sig om en coassurandør, ved den ret i en medlemsstat, ved hvilken der er anlagt sag mod den ledende assurandør. I sager om ansvarsforsikring kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved domstolene på det sted, hvor skadetilføjelsen er sket, såvel som - såfremt den lovgivning, der gælder for denne ret, indeholder hjemmel dertil - ved den ret, hvor skadelidte har anlagt sag mod den sikrede.

Forordning 44/2001 fastsætter, at en retsafgørelse, der er truffet i en given medlemsstat, skal anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure. Der nævnes dog et begrænset antal grunde til, at en retsafgørelse ikke skal anerkendes, nemlig uoverensstemmelse med grundlæggende retsprincipper, respekt for sagsøgtes ret til forsvar og forekomsten af uforenelige retsafgørelser.

Reglerne om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i protokollen om den supplerende fond

Til forskel fra forordning 44/2001, som giver mulighed for flere kompetencebegrundelser, er hovedreglen ifølge artikel 7 i protokollen om den supplerende fond, at den part, hvor forureningsskaden er indtruffet, har enekompetence. Dette er formuleret ved en henvisning til de tilsvarende artikler i CLC- og fondskonventionerne fra 1992. Hvad angår sagsanlæg, der involverer den supplerende fond, fastsætter artikel 7. stk. 2 og 3 et tilsvarende restriktivt retssystem. I protokollen om den supplerende fond hedder det endvidere, at domstolene i den stat, hvor skibsejeren eller forsikringsgiveren har oprettet en fond med henblik på at begrænse ansvaret, har enekompetence til at afgøre alle spørgsmål vedrørende tildeling og fordeling af fonden.

---

4 EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

Endvidere hedder det i artikel 8 i protokollen om den supplerende fond, med henvisning til CLC-konventionens artikel X, at en retsafgørelse, som er truffet af en domstol med retskompetence, skal anerkendes, når de sædvanlige former for domstolsprøvelse er udtømt, medmindre afgørelsen er opnået ved svig eller sagsøgte ikke har fået rimeligt varsel og rimelig lejlighed til at fremlægge sin sag. Retsafgørelser er eksigible i hver af parterne, så snart de formaliteter, der kræves i den stat, hvor afgørelsen er truffet, er fuldført. Sådanne formaliteter kan ikke medføre, at sagen kan genåbnes.

Fællesskabets kompetence i forhold til protokollen om den supplerende fond

Fællesskabet har enekompetence i spørgsmål, der er reguleret ved protokollen om den supplerende fond. Bestemmelserne om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse i protokollens artikel 7 og 8 berører de tilsvarende regler i Rådets forordning 44/2001.

I overensstemmelse med Domstolens retspraksis taber medlemsstaterne, uanset om de handler individuelt eller kollektivt, deres ret til at påtage sig forpligtelser over for tredjelande, hvis og når der vedtages fælles regler, som vil kunne berøres af disse forpligtelser. Heraf følger, at Fællesskabet alene har kompetence til at forhandle, indgå og gennemføre sådanne internationale forpligtelser.

Efter Kommissionens opfattelse bør de artikler, der vedrører retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, så vidt muligt være forenelige med Fællesskabets lovgivning på dette område. I denne henseende bør de særlige aspekter ved protokollen om den supplerende fond imidlertid tages i betragtning. Som nævnt ovenfor, er sigtet med protokollen udelukkende at supplere en allerede gældende ordning og tilvejebringe yderligere midler til imødekommelse af krav, som ikke dækkes fuldt ud af fondskonventionen fra 1992. Protokollen vil aldrig blive inddraget i erstatning for krav, som ikke allerede er behandlet af 1992-fonden. Hvad den retlige kompetence angår, er den supplerende fond derfor uløseligt forbundet med 1992-ordningen. Af praktiske grunde bør bestemmelserne om retternes kompetence derfor svare til bestemmelserne i fondskonventionen fra 1992, som ikke er ændret for nylig. Forskellene mellem olieforureningsordningen og Fællesskabets ordning, hvad den retlige kompetence angår, bør derfor ikke behandles i forbindelse med protokollen om den supplerende fond.

Hvad reglerne om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser angår, fandt Kommissionen, at en fortsat anvendelse af kapitel III i forordning 44/2001 mellem medlemsstaterne er af afgørende betydning, når det drejer sig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet af en medlemsstats ret i en anden medlemsstat.

På baggrund af disse betragtninger anmodede Kommissionen Rådet om et mandat til at forhandle visse dele af suppleringsprotokollen. Mandatforslaget omfattede forhandling af en artikel, der skulle give Fællesskabet mulighed for at blive part i protokollen. Herudover var der efter Kommissionen opfattelse behov for en mekanisme, der sikrer, at Fællesskabets regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser fortsat kan finde anvendelse. Derimod ansås det ikke for nødvendigt at ændre bestemmelserne om retternes kompetence i protokollen om den supplerende fond. Men Kommissionen tilføjede dog, at skulle en ændring af CLC- og fondskonventionen fra 1992 imidlertid komme på tale, hvilket er en realistisk mulighed inden for de kommende år, vil det blive nødvendigt at foretage en nøje undersøgelse af foreneligheden mellem forordning 44/2001 og den internationale erstatningsordning for olieforurening og af årsagerne til de eventuelle forskelle.

Et forhandlingsmandat vedrørende protokollen om den supplerende fond blev vedtaget på Rådets samling (justits- og indenrigsministrene) den 19. december 2002. Dette mandat omfattede ikke som foreslået af Kommissionen forhandling af en klausul om Fællesskabets tiltrædelse, men dog følgende:

> *"Kommissionen sikrer, at reglerne om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, som fastsat i Rådets forordning 44/2001, fortsat finder anvendelse, når retsafgørelser truffet af en ret i en medlemsstat anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat. I denne henseende tager Kommissionen de nødvendige kontakter med tredjestater i god tid inden den diplomatiske konference den 12.-16. maj 2003."*

Efter drøftelser med medlemsstaterne og tredjestater forelagde Kommissionen den diplomatiske konference et forslag om tilføjelse af et nyt stykke 2 i udkastet til artikel 8 i protokollen om den supplerende fond[5] med følgende ordlyd:

"2. En stat, der er part i denne protokol kan anvende andre regler for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, forudsat at de sikrer af retsafgørelserne anerkendes og fuldbyrdes i samme udstrækning som i henhold til stk. 1.

Denne tilføjelse blev accepteret af den diplomatiske konference.

Derfor er det i henhold til suppleringsprotokollen ikke muligt for Fællesskabet som sådant at indgå protokollen. For at sikre Fællesskabets interesser, hvad dets eksterne kompetence angår, og samtidig give medlemsstaterne mulighed for at ratificere protokollen, fremsættes der forslag til en beslutning, der skal træffes af Rådet, og som bemyndiger medlemsstaterne til at indgå protokollen. Rådet kan således som en undtagelse bemyndige medlemsstaterne - med undtagelse af Danmark - til i Fællesskabets interesse at undertegne og ratificere protokollen om den supplerende fond.

Denne foranstaltning skal betragtes om en midlertidig løsning. På længere sigt bør protokollen om den supplerende fond og de instrumenter, der ligger til grund for den, ved første givne lejlighed tages op til revision for at gøre det muligt for Det Europæiske Fællesskab at indgå de pågældende instrumenter.

I betragtning af at EU-medlemsstaternes trafikministre og stats- og regeringschefer har forpligtet sig til at drage omsorg for, at den nye fond kan være fuldtud operationel ved udgangen af 2003, er det påkrævet med en meget stram tidsplan for ratificering af den nye protokol. I henhold til artikel 21 i protokollen om den supplerende fond træder protokollen i kraft tre måneder efter, at otte stater, der tilsammen repræsenterer mindst 450 mio. tons afgiftspligtig olie, er blevet kontraherende parter i den. Derfor er handling fra EU-medlemsstaterne alene tilstrækkeligt til at sætte protokollen i kraft.

---

[5] IMO-dokument LEG/CONF 14/7.

Det særlige tilfælde for Luxembourg og Østrig

To medlemsstater er endnu ikke kontraherende parter i de tilgrundliggende konventioner, CLC-konventionen og fondskonventionen, hvilket er en forudsætning for at kunne indgå protokollen om den supplerende fond. De tilgrundliggende konventioner (CLC-konventionen og fondskonventionen) indebærer lignende problemer i relation til forordning 44/2001. Den 19. december 2002 opfordrede Rådet Kommissionen til så hurtigt som muligt at udforme en bemyndigelse af Luxembourg og Østrig til at tiltræde de underliggende instrumenter. Derfor foreslås det, at denne beslutning også bør indeholde en bemyndigelse af disse to medlemsstater til at tiltræde CLC-konventionen og fondskonventionen. Da denne tiltrædelsesprocedure uundgåeligt vil tage nogen tid, foreslås det at Luxembourg og Østrig bør undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen om den supplerende fond senest den 31. december 2005.

Konklusion

Af disse grunder henstiller Kommissionen til Rådet, at det vedtager vedlagte beslutning.

Hverken selve beslutningen eller medlemsstaternes indgåelse af protokollen om den supplerende fond som foreslået vil have nogen indvirkning for Fællesskabets budget.

2003/0209 (AVC)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen af 2003 til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1992 og om bemyndigelse af Luxembourg og Østrig til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at tiltræde de underliggende instrumenter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), artikel 67, stk. 5, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, og stk. 3, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[6],

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet[7] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Protokollen til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening af 1992 (herefter benævnt "protokollen om den supplerende fond") har til formål at sikre passende, hurtig og effektiv erstatning til personer, der lider skade som følge af olieudslip forårsaget af olietankskibe. Gennem en betydelig forøgelse af de erstatningslofter, der gælder i det nuværende internationale system råder protokollen om den supplerende fond bod på en af de væsentligste mangler inden for den internationale regulering af olieforureningsansvar.

(2) Artikel 7 og 8 i protokollen om den supplerende fond berører Fællesskabets lovgivning om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område[8].

(3) Fællesskabet og medlemsstaterne har delt kompetence på områder, der omfattes af protokollen om den supplerende fond, idet Fællesskabet har enekompetence med hensyn til protokollens artikel 7 og 8.

(4) I henhold til protokollen om den supplerende fond kan kun suveræne stater blive parter i den; derfor kan Fællesskabet ikke ratificere eller tiltræde protokollen, og der er heller ikke udsigt til, at det vil blive i stand til det i nær fremtid.

---

6 EFT C … af …, s. …

7 EFT C … af …, s. …

8 EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

(5) Rådet bør derfor bemyndige medlemsstaterne til i Fællesskabets interesse på de i denne beslutning fastsatte betingelser at undertegne og indgå protokollen om den supplerende fond.

(6) I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som altså ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(7) Kun kontraherende stater i de underliggende instrumenter kan blive kontraherende parter i protokollen om den supplerende fond. Luxembourg og Østrig er for tiden ikke parter i de underliggende instrumenter. Da de underliggende instrumenter indeholder, der berører forordning (EF) nr. 44/2001, bør Luxembourg og Østrig også bemyndiges til at tiltræde disse instrumenter.

(8) Medlemsstaterne bør undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen hurtigst muligt og i alle tilfælde inden udgangen af 2003.

(9) Luxembourgs og Østrigs situation er anderledes, da de ikke kan blive kontraherende parter i protokollen om den supplerende fond, før de har tiltrådt de underliggende instrumenter. Derfor bør Luxembourg og Østrig undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen om den supplerende fond senest den 31. december 2005 -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne bemyndiges herved til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at undertegne, ratificere eller tiltræde protokollen af 2003 til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening af 1992 (benævnt "protokollen om den supplerende fond") på de i de følgende artikler fastsatte betingelser.

   Teksten til protokollen om den supplerende fond er knyttet som bilag 1 til denne beslutning.

2. Luxembourg og Østrig bemyndiges til også at tiltræde de underliggende instrumenter.

   Teksten til de underliggende instrumenter er knyttet som bilag 2 og 3 til denne beslutning.

3. I denne beslutning forstås ved "de underliggende instrumenter protokollen af 1992 om ændring af den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, 1969 og protokollen 1992 om ændring af den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, 1971.

Artikel 2

Ved undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse af de i artikel 1 nævnte instrumenter meddeler medlemsstaterne skriftligt Den Internationale Søfartsorganisations sekretariat, at undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen har fundet sted i overensstemmelse med denne beslutning.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at undertegne, ratificere eller på anden måde tilkendegive deres samtykke til at være bundet af protokollen om den supplerende fond hurtigst muligt og i alle tilfælde inden udgangen af 2003.

Luxembourg og Østrig træffer de nødvendige foranstaltninger til at undertegne, ratificere eller på anden måde tilkendegive deres samtykke til at være bundet af protokollen om den supplerende fond inden den 31 december 2005.

Artikel 4

Medlemsstaterne udfolder ved første givne lejlighed deres bedste bestræbelser for at sikre, at protokollen om den supplerende fond og de underliggende instrumenter ændres, således at Fællesskabet kan blive kontraherende part deri.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

PROTOKOL AF 2003 TIL DEN INTERNATIONALE KONVENTION OM OPRETTELSE AF EN INTERNATIONAL FOND FOR ERSTATNING AF SKADER VED OLIEFORURENING, 1992[9]

DE KONTRAHERENDE STATER I DENNE PROTOKOL

SOM TAGER HENSYN TIL den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, 1992 (i det følgende benævnt "ansvarskonventionen af 1992",

SOM HAR TAGET den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, 1992, (i det følgende benævnt "fondskonventionen af 1992") OP TIL OVERVEJELSE,

SOM BEKRÆFTER vigtigheden af at opretholde det internationale ansvars- og erstatningssystem for olieforurening,

SOM BEMÆRKER, at den maksimumserstatning, der ydes i medfør af fondskonventionen af 1992 i visse tilfælde kan være utilstrækkelig til afholdelse af erstatningsbehov i nogle kontraherende stater i konventionen,

SOM ANERKENDER, at en række kontraherende stater i ansvarskonventionen af 1992 og fondskonventionen af 1992 anser det for nødvendigt, at der omgående tilvejebringes yderligere midler til erstatning gennem oprettelsen af en supplerende ordning, som staterne kan tiltræde, hvis de ønsker det,

SOM ER AF DEN OPFATTELSE, at den supplerende ordning bør tage sigte på at garantere, at ofre for skader forårsaget af olieforurening opnår fuld erstatning for deres tab eller skade, og ligeledes bidrage til at afbøde de vanskeligheder, som ofrene udsættes for, når der er fare for, at erstatningsbeløbet under ansvarskonventionen af 1992 og fondskonventionen af 1992 er utilstrækkeligt til fuldtud at kunne dække anerkendte krav, og at den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening af 1992 som følge deraf midlertidigt har besluttet, at den kun vil udbetale en forholdsmæssig del af et anerkendt krav,

SOM FINDER, at tiltrædelse af den supplerende ordning kun skal være åben for de kontraherende stater i fondskonventionen af 1992 -

[9] Det bør bemærkes, at selv om protokolteksten i dette bilag er den tekst, der blev vedtaget af den diplomatiske konference den 16. maj 2003, er den ikke den officielle protokoltekst, da denne endnu ikke var til rådighed på tidspunktet for vedtagelsen af dette forslag. Det er indforstået, at den officielle tekst, når den foreligger, vil være gældende frem for den tekst, der er gengivet i dette bilag.

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

I denne protokol forstås ved:

1. "ansvarskonventionen af 1992" den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening, 1992,

2. "fondskonventionen af 1992" den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, 1992,

3. "1992-fonden" den internationale fond for erstatning af skader ved olieforurening af 1992, der er oprettet ved fondskonventionen af 1992,

4. "kontraherende stat" en kontraherende stat i denne protokol, medmindre andet er angivet,

5. "fond" i fondskonventionen af 1992 den supplerende fond, når bestemmelserne i fondskonventionen af 1992 er indarbejdet i denne protokol med en henvisning, medmindre andet er angivet,

6. "skib". "person", "ejer", "olie", "forureningsskade", "forebyggende forholdsregler" og "hændelse" det samme som i artikel I i ansvarskonventionen af 1992

7. "afgiftspligtig olie", "regningsenhed", "ton", "garant", "terminal" det samme som i artikel 1 i fondskonventionen af 1992, medmindre andet er angivet

8. "anerkendt krav" et krav, der er blevet anerkendt ved fonden af 1992, eller som ved afgørelse truffet af en kompetent domstol er blevet accepteret som berettiget i medfør af fonden af 1992, når de sædvanlige former for domstolsprøvelse er udtømt, og som ville være blevet erstattet fuldtud, hvis den i artikel 4, stk. 4, i fondskonventionen af 1992 ikke havde fundet anvendelse på den pågældende hændelse,

9. "forsamling" forsamlingen for den internationale supplerende fond for erstatning af skader ved olieforurening af 2003, medmindre andet er angivet,

10. "organisation" Den Internationale Søfartsorganisation,

11. "generalsekretær" organisationens generalsekretær.

Artikel 2

1. Der oprettes hermed en international supplerende fond for erstatning for forureningsskade, der benævnes "den internationale supplerende fond for erstatning af skader ved olieforurening af 2003 (i det følgende benævnt "den supplerende fond").

2. Den supplerende fond skal i hver af de kontraherende stater anerkendes som juridisk person, der i henhold til statens lov skal erhverve rettigheder og påtage sig forpligtelser samt optræde som part i retssager for statens domstole. Enhver kontraherende stat skal anerkende den supplerende fonds direktør som den supplerende fonds lovlige repræsentant.

Artikel 3

Denne protokol finder udelukkende anvendelse på:

a) forureningskade, som er indtruffet:

(i) på en kontraherende stats område, herunder søterritoriet, og

(ii) inden for en kontraherende stats eksklusive økonomiske zone oprettet i overensstemmelse med international lovgivning eller, hvis en kontraherende stat ikke har oprettet en sådan zone, på et område fastlagt af staten i overensstemmelse med international lovgivning, hvilket område ligger udover eller grænser op til denne stats søterritorium, og ikke strækker sig længere end 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af dens søterritorium måles,

b) forebyggende forholdsregler, hvor de end tages, for at forhindre eller formindske sådan skade.

Supplerende erstatning*Artikel 4*

1. Den supplerende fond skal betale erstatning til enhver person, der har lidt forureningsskade, såfremt denne ikke har kunnet opnå fuldstændig og passende erstatning for et anerkendt krav vedrørende sådan skade i henhold til fondskonventionen af 1992, fordi den samlede skade overstiger eller vil kunne overstige det gældende erstatningsloft, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, i fondskonventionen af 1992 for hver enkelt hændelse.

2 a) Det samlede erstatningsbeløb, som den supplerende fond i medfør af denne artikel skal betale for hver enkelt hændelse, begrænses således, at summen af dette beløb og det erstatningsbeløb, som faktisk er betalt i henhold til ansvarskonventionen af 1992 og fondskonventionen af 1992 inden for denne protokols anvendelsesområde, ikke overstiger 750 mio. regningsenheder.

b) Det beløb på 750 mio. regningsenheder, der er nævnt i litra a), omregnes til national valuta på basis af denne valutas værdi i forhold til den særlige trækningsrettighed på den dato, hvor 1992-fondens forsamling har fastsat omregningen af det højeste beløb, der kan udbetales under ansvarskonventionen af 1992 og fondskonventionen af 1992.

3. Såfremt summen af de anerkendte krav mod den supplerende fond overstiger det samlede erstatningsbeløb, som skal betales ifølge stk. 2, skal det til rådighed værende beløb fordeles på en sådan måde, at forholdet mellem hvert anerkendt krav og det erstatningsbeløb, som skadelidte faktisk modtager i henhold til denne protokol, skal være det samme for alle skadelidte.

4. Den supplerende fond betaler erstatning for anerkendte krav som defineret i artikel 1, nr. 8, og udelukkende for sådanne krav.

Artikel 5

Den supplerende fond betaler erstatning, når 1992-fondens forsamling har fundet, at summen af de anerkendte krav overstiger, eller vil kunne overstige det samlede erstatningsbeløb, der er til rådighed i medfør af artikel 4, stk. 4, i fondskonventionen af 1992, og at 1992-fondens forsamling som følge deraf har besluttet foreløbigt eller endeligt, at den kun vil betale en forholdsmæssig del af ethvert anerkendt krav. Forsamlingen i den supplerende fond beslutter derefter, om og i hvilken udstrækning den supplerende fond skal betale den forholdsmæssige del af ethvert anerkendt krav, som ikke er blevet betalt i medfør af ansvarskonventionen af 1992 og fondskonventionen af 1992.

Artikel 6

1. Med forbehold af artikel 15, stk. 2 og 3, ophører retten til erstatning mod den supplerende fond kun, hvis retten mod 1992-fonden er ophørt i henhold til artikel 6 i fondskonventionen af 1992.

2. Et krav, der er rejst mod 1992-fonden, anses som et krav rejst af samme skadelidte mod den supplerende fond.

Artikel 7

1. Bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2, 4, 5 og 6, i fondskonventionen af 1992 finder anvendelse på sager mod den supplerende fond om erstatning i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i denne protokol.

2. Når der i medfør af artikel IX i ansvarskonventionen af 1992 er anlagt sag om erstatning for forureningsskade for en kompetent domstol mod ejeren af et skib eller dennes garant har den pågældende domstol eksklusiv retskompetence, for så vidt angår enhver sag, der rejses mod den supplerende fond om erstatning i henhold til artikel 4 i denne protokol vedrørende den samme skade. Når der i henhold til ansvarskonventionen af 1992 er rejst sag om erstatning for forureningsskade ved en domstol i en stat, der er kontraherende part i ansvarskonventionen af 1992, men ikke i denne protokol, skal enhver sag mod den supplerende fond i medfør af artikel 4 i denne protokol efter skadelidtes valg dog rejses enten ved en domstol i den stat, hvor den supplerende fond har sit hovedsæde eller ved en i medfør af artikel IX i ansvarskonventionen af 1992 kompetent domstol i en stat, der er kontraherende part i denne protokol.

3. Når der er rejst sag om erstatning for forureningsskade mod 1992-fonden for en domstol i en stat, der er kontraherende part i fondskonventionen af 1992, men ikke i denne protokol, skal en hermed forbundet sag mod den supplerende fond efter skadelidtes valg uanset stk. 1, rejses enten ved en domstol i den stat, hvor den supplerende fond har sit hovedsæde eller ved en i medfør af stk. 1 kompetent domstol i en kontraherende stat.

Artikel 8

1. Med forbehold af beslutninger vedrørende fordeling som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i denne protokol, skal enhver dom, der afsiges mod den supplerende fond af en domstol med kompetence i henholdt til artikel 7 i denne protokol, når dommen er blevet eksigibel i den stat, hvor den er afsagt, og i denne stat ikke længere kan anfægtes ved de ordinære retsmidler, anerkendes og være eksigibel i enhver kontraherende stat på samme betingelser som foreskrevet i artikel X i ansvarskonventionen af 1992.

2. En kontraherende stat kan anvende andre regler for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, forudsat at de sikrer, at retsafgørelserne anerkendes og fuldbyrdes i samme udstrækning som i henhold til stk. 1.

Artikel 9

1. Den supplerende fond indtræder med hensyn til ethvert erstatningsbeløb for forureningsskade, som den supplerende fond har betalt i henhold til artikel 4, stk. 1, i denne protokol, i de rettigheder, som den person, der således har modtaget erstatning, måtte have mod ejeren eller dennes garant ifølge ansvarskonventionen af 1992.

2. Den supplerende fond indtræder i de rettigheder, som den person, der har modtaget erstatning, måtte have mod 1992-fonden i henhold til fondskonventionen af 1992.

3. Denne protokol indskrænker ikke den ret til regres eller indtræden i rettigheder, som den supplerende fond måtte have mod andre end de i stk. 1 og 2 omhandlede personer. Under alle omstændigheder skal den supplerende fonds rets til indtræden over for sådanne personer ikke være mindre gunstig end den ret, der tilkommer en assurandør for den person, som har modtaget erstatning.

4. Uden at dette skal medføre indskrænkning i anden eksisterende ret til indtræden eller regres mod den supplerende fond, indtræder en kontraherende stat eller et organ fra denne stat, som har betalt erstatning for forureningsskade i henhold til bestemmelser i egen national lovgivning, i de rettigheder som den person, der således har modtaget erstatning, ville have haft i henhold til denne protokol.

Afgifter

Artikel 10

1. Årlige afgifter til den supplerende fond skal, for så vidt angår hver kontraherende stat, betales af enhver person, som i det kalenderår, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra a) eller b), har modtaget mængder, der tilsammen overstiger 150.000 tons:

   a) afgiftspligtig olie, der har været transporteret til søs til havne eller terminaler på denne stats område, og

   b) afgiftspligtig olie i noget anlæg beliggende på den pågældende kontraherende stats område, når denne olie har været transporteret til søs og er blevet losset i en havn eller terminal i en ikke kontraherende stat, dog således at sådan olie kun medtages i beregningen ifølge dette litra, når den første gang modtages i en kontraherende stat efter losning i en sådan ikke-kontraherende stat.

2. Bestemmelserne i artikel 10, stk. 2, i fondskonventionen af 1992 finder anvendelse, for så vidt angår forpligtelsen til at betale afgifter til den supplerende fond.

Artikel 11

1. For at fastsætte det årlige afgiftsbeløb, der skal betales, såfremt sådanne afgifter skal opkræves, samt under hensyntagen til nødvendigheden af at opretholde tilstrækkelige likvide midler, skal forsamlingen for hvert kalenderår gøre et overslag i form af et budget over:

   (i) Udgifter:

      a) omkostninger og udgifter ved den supplerende fonds administration i det pågældende år samt eventuelt underskud fra driften i de forudgående år,

      b) udbetalinger fra den supplerende fond i det pågældende år til opfyldelse af krav mod den supplerende fond i medfør af artikel 4, herunder tilbagebetaling af lån, der tidligere er optaget af den supplerende fond til opfyldelse af sådanne krav.

   (ii) Indtægter

      a) overskud af driften i de forudgående år, herunder eventuelle renter,

      b) årlige afgifter, hvis nødvendigt for budgettets balance,

      c) andre indtægter.

2. Forsamlingen træffer beslutning om det samlede afgiftsbeløb, der skal opkræves. For hver af de i artikel 10 omhandlede personer beregner direktøren for den supplerende fond på grundlag af denne beslutning størrelsen af den årlige afgift, for så vidt angår hver kontraherende stat:

   a) når afgiften er bestemt til at anvendes som betaling af de i stk. 1, nr. (i), litra a), omhandlede fordringer på grundlag af et bestemt beløb pr. ton afgiftspligtig olie, der er modtaget i den pågældende stat af sådanne personer i det forudgående kalenderår, og

   b) når afgiften er bestemt til at anvendes som betaling af de i stk. 1, nr. (i), litra b), omhandlede fordringer på grundlag af et bestemt beløb pr. ton afgiftspligtig olie, der er modtaget af en sådan person i kalenderåret forud for det, i hvilket den pågældende hændelse indtraf, forudsat at vedkommende stat på hændelsestidspunktet var kontraherende stat denne protokol.

3. De i stk. 2 omhandlede beløb fremkommer ved at dividere det relevante samlede afgiftsbeløb, som kræves, med den samlede mængde af afgiftspligtig olie, der er modtaget i alle kontraherende stater i det pågældende år.

4. Den årlige afgift forfalder til betaling på en dato, der fastsættes i den supplerende fond forretningsorden. Forsamlingen kan træffe beslutning om en anden betalingsfrist.

5. Forsamlingen kan på betingelser, der skal fastlægges i den supplerende fonds finansforordninger beslutte at foretage overførsler mellem de midler, som er modtaget i medfør af stk. 2, litra a), og de midler, der er modtaget i medfør af stk. 2, litra b).

Artikel 12

1. Artikel 13 i fondskonventionen af 1992 finder anvendelse på afgifter til den supplerende fond.

2. En kontraherende stat kan påtage sig pligten til at betale afgifter til den supplerende fond i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 14 i fondskonventionen af 1992.

Artikel 13

1. De kontraherende stater meddeler direktøren for den supplerende fond oplysninger om oliemodtagelser i overensstemmelse med artikel 15 i fondskonventionen af 1992, dog forudsat at meddelelser, der er indgivet til direktøren for fondskonventionen af 1992 i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i fondskonventionen af 1992 også anses for at være afgivet i henhold til denne protokol.

2. Hvis en kontraherende stat ikke opfylder sine forpligtelser til at indgive den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, og dette medfører et økonomisk tab for den supplerende fond, skal den pågældende kontraherende stat erstatte den supplerende fond dette tab. Det er forsamlingen, der efter henstilling fra direktøren for den supplerende fond beslutter, om den pågældende kontraherende stat skal betale en sådan erstatning.

Artikel 14

1. Uanset artikel 10 anses det med henblik på anvendelsen af denne protokol, at der mindst vil blive modtaget 1 mio. tons afgiftspligtig olie i hver kontraherende stat.

2. Hvis den samlede mængde afgiftspligtig olie, der er modtaget i en kontraherende stat, udgør under 1 mio. tons, påtager den kontraherende stat sig de forpligtelser, som enhver person, der har pligt til at betale afgifter til den supplerende fond, ville pådrage sig i henhold til denne protokol for olie, der er modtaget inden for den pågældende stats område, for så vidt som der ikke findes nogen afgiftspligtig person for den samlede mængde olie, der er modtaget.

Artikel 15

1. Hvis der i en kontraherende stat ikke er nogen person, der opfylder betingelserne i artikel 10, underretter den pågældende kontraherende stat med henblik på anvendelsen af denne protokol direktøren for den supplerende fond herom.

2. Den supplerende fond betaler ingen erstatning for forureningsskade, der er sket i en kontraherende stats område, territorialfarvand eller eksklusive økonomiske zone eller område, der fastlagt i overensstemmelse med artikel 3, litra a), nr. (ii), i denne protokol, for en given hændelse eller for forebyggende forholdsregler, hvor de end tages, for at forhindre eller formindske sådan skade, før den pågældende kontraherende stat har opfyldt sine forpligtelserne til i henhold til artikel 13, stk. 1, og stk. 1 i denne artikel at indgive meddelelse til direktøren for den supplerende fond for alle år forud for den pågældende hændelses indtræden.

   Forsamlingen bestemmer i sin forretningsorden, under hvilke omstændigheder en kontraherende stat skal anses for ikke at have opfyldt sine forpligtelser.

3. Når erstatning er blevet afvist midlertidigt i overensstemmelse med stk. 2, skal den nægtes permanent for den pågældende hændelse, hvis forpligtelserne i henhold til artikel 13, stk. 1, og stk. 1 i denne artikel til at indgive meddelelse til direktøren for den supplerende fond ikke er blevet opfyldt inden et år, efter at direktøren for den supplerende fond har underrettet den kontraherende stat om, at den ikke har indgivet meddelelse.

4. Alle skyldige afgifter til den supplerende fond fradrages erstatning, der skyldes debitoren eller dennes repræsentanter.

Organisation og administration

Artikel 16

1. Den supplerende fond skal have en forsamling og et sekretariat forestået af en direktør.

2. Artikel 17-20 og 28-33 i fondskonventionen af 1992 finder anvendelse på forsamlingen, sekretariatet og direktøren for den supplerende fond.

3. Artikel 34 i fondskonventionen af 1992 finder anvendelse på den supplerende fond.

Artikel 17

1. Sekretariatet for 1992-fonden forestået af direktøren for 1992-fonden kan også fungere som sekretariat og direktør for den supplerende fond.

2. Hvis sekretariatet og direktøren for 1992-fonden i overensstemmelse med stk. 1 også fungerer som sekretariat og direktør for den supplerende fond, repræsenteres den supplerende fond i tilfælde, hvor der er en interessekonflikt mellem 1992-fonden og den supplerende fond, af formanden for forsamlingen.

3. Direktøren for den supplerende fond og det personale og de eksperter, der er ansat af direktøren for den supplerende fond, og som udfører deres opgaver i henhold til denne protokol og fondskonventionen af 1992 anses ikke for at overtræde bestemmelserne i artikel 30 i fondskonventionen af 1992 som anvendt ved artikel 16, stk. 2, i denne protokol, for så vidt som de varetager deres opgaver i overensstemmelse med denne artikel.

4. Forsamlingen bestræber sig på ikke at træffe beslutninger, som er uforenelige med beslutninger truffet af forsamlingen for 1992-fonden. Opstår der divergerende opfattelser om fælles administrative spørgsmål, skal forsamlingen i en gensidig samarbejdsånd og med begge organisationers fælles mål for øje bestræbe sig på at opnå fuld enighed med forsamlingen for 1992-fonden.

5. Den supplerende fond godtgør 1992-fonden alle omkostninger og udgifter, der hidrører fra administration, som er udført af 1992-fonden på den supplerende fonds vegne.

Artikel 18
Overgangsbestemmelser

1. Med forbehold af stk. 4 må det samlede beløb af de årlige afgifter, der skal betales for afgiftspligtig olie, som er modtaget i én og samme kontraherende stat i løbet af et kalenderår, ikke overstige 20 % af det samlede beløb af de årlige afgifter i henhold til denne protokol for det pågældende kalenderår.

2. Hvis anvendelsen af bestemmelserne i artikel 11, stk. 2 og 3, skulle få til følge, at det samlede beløb af de afgifter, der skal betales af bidragsydere i én og samme kontraherende stat for et givet kalenderår, overstiger 20 % af de samlede årlige afgifter, nedsættes de afgifter, der skal betales af samtlige bidragsydere i den stat forholdsmæssigt, således at deres samlede afgifter svarer til 20 % af de samlede årlige afgifter til den supplerende fond for det pågældende år.

3. Hvis de afgifter, der skal betales af personer i en given kontraherende stat, skal nedsættes i henhold til stk. 2, skal de afgifter, der skal betales af alle andre kontraherende stater, forhøjes forholdsmæssigt for at sikre, at det samlede beløb af de afgifter, der skal betales af alle afgiftspligtige personer til den supplerende fond for det pågældende kalenderår, når op på det samlede afgiftsbeløb, som forsamlingen har fastsat.

4. Bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 finder anvendelse, indtil den samlede mængde afgiftspligtig olie modtaget i alle kontraherende stater i et kalenderår, herunder de mængder, som er omhandlet i artikel 14, stk. 1, er nået op på 1 000 mio. tons, eller indtil der er forløbet 10 år efter datoen for denne protokols ikrafttræden, alt efter hvad der indtræder først.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 19

Underskrift, ratificering, accept, godkendelse, tiltrædelse

1. Denne protokol skal være åben for undertegnelse i London fra den 31. juli 2003 til den 30. juni 2004.

2. Staterne kan udtrykke deres samtykke til at være bundet af den protokol ved:

   a) undertegnelse uden forbehold for ratificering, accept eller godkendelse eller

   b) undertegnelse med forbehold for ratificering, accept eller godkendelse efterfulgt af ratificering, accept eller godkendelse eller

   c) tiltrædelse.

3. Kun kontraherende stater i fondskonventionen af 1992 kan blive kontraherende parter i denne protokol.

4. Ratificering, accept, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos generalsekretæren af et formelt instrument herom.

Artikel 20

Oplysninger om afgiftspligtig olie

Inden denne protokol får virkning for en stat, meddeler denne stat ved undertegnelsen af denne protokol i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, litra a) eller ved deponeringen af det instrument, der er omhandlet i artikel 19, stk. 4, i denne protokol, og derefter en gang om året på et tidspunkt, som fastsættes af generalsekretæren, generalsekretæren navn og adresse på enhver person, som i den pågældende stat vil være afgiftspligtig til den supplerende fond i henhold til artikel 10, såvel som oplysninger om de relevante mængder afgiftspligtig olie, der i det foregående kalenderår er modtaget af enhver sådan person i den pågældende stats område.

Artikel 21

Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft tre måneder efter den dato, hvor følgende betingelser er opfyldt:

   (a) mindst otte stater har undertegnet protokollen uden forbehold for ratificering, accept eller godkendelse eller har deponeret deres ratificerings-, accepts- eller godkendelsesinstrument hos generalsekretæren, og

   b) generalsekretæren har modtaget underretning fra direktøren for 1992-fonden om, at eventuelle i henhold til artikel 10 afgiftspligtige personer i det forudgående kalenderår har modtaget en samlet mængde på mindst 450 mio. tons afgiftspligtig olie, herunder de mængder, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1.

2. For hver stat, der undertegner denne protokol uden forbehold for ratificering, accept eller godkendelse, eller som ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne protokol, efter at betingelserne i stk. 1 for dens ikrafttrædelse er blevet opfyldt, træder protokollen i kraft tre måneder efter den dato, hvor den pågældende stat har deponeret det relevante instrument.

3. Uanset stk. 1 og 2 træder denne protokol ikke i kraft for nogen stat, før fondskonventionen af 1992 er trådt i kraft for den pågældende stat.

Artikel 22
Forsamlingens første samling

Generalsekretæren indkalder forsamlingen til dens første samling. Denne samling skal finde sted så hurtigt som muligt efter protokollens ikrafttræden og under alle omstændigheder senest tredive dage efter denne ikrafttræden.

Artikel 23
Revision og ændring

1. Organisationen kan med henblik på revision eller ændring af denne protokol indkalde en konference.

2. Organisationen indkalder de kontraherende stater til en konference med henblik på revision eller ændring af denne protokol efter anmodning fra mindst en tredjedel af alle kontraherende stater.

Artikel 24
Ændring af erstatningsloftet

1. Når mindst en fjerdedel af de kontraherende stater anmoder om det, rundsender generalsekretæren ethvert forslag om ændring af erstatningsloftet som fastlagt i artikel 4, stk. 2, litra a), til alle medlemmer af organisationen og til alle de kontraherende stater.

2. Enhver ændringsforslag, der er fremsat og rundsendt som omhandlet i stk. 1 forelægges organisationens juridiske komité til behandling senest seks måneder efter datoen for dets rundsendelse.

3. Alle kontraherende stater i denne protokol, uanset om de er medlemmer af organisationen eller ikke, skal have ret til at deltage i behandlingen i den juridiske komité og i vedtagelsen af ændringerne.

4. Ændringer vedtages med et flertal på totredjedele af de tilstedeværende kontraherende stater, der afgiver stemme i den juridiske komité, udvidet som fastsat i stk. 3, forudsat at mindst halvdelen af de kontraherende stater er til stede ved stemmeafgivelsen.

5. Når den juridiske komité tager stilling til et forslag om ændring af erstatningsloftet, tager den hensyn til de erfaringer, der er gjort med hændelser, og især omfanget af den skade, der er sket som følge heraf, samt ændringer i pengeværdierne.

6 a) Ingen ændringer af loftet i henhold til denne artikel må tages under overvejelse forud for datoen for denne protokols ikrafttrædelse og heller ikke mindre end tre år efter den dato, hvor en tidligere ændring i henhold til denne artikel er trådt i kraft.

b) Loftet kan ikke hæves, således at det overstiger et beløb svarende til det loft, der er fastsat i denne protokol, forhøjet med seks procent pr. år beregnet på et sammensat grundlag, fra den dato, hvor denne protokol åbnes for undertegnelse, til den dato, hvor den juridiske komités beslutning træder i kraft.

c) Loftet kan ikke hæves, således at det overstiger et beløb svarende til det loft, der er fastsat i denne protokol, multipliceret med tre.

7. Organisationen meddeler alle kontraherende stater en ændring, der vedtaget i overensstemmelse med stk. 4. Ændringen anses for at være accepteret efter udløbet af en periode på 12 måneder efter datoen for meddelelsen, medmindre mindst en fjerdedel af de stater, der var kontraherende stater på tidspunktet for vedtagelsen af ændringen, inden for denne periode har meddelt organisationen, at de ikke accepter ændringen, som i så tilfælde er forkastet og ikke får virkning.

8. En ændring, der anses for accepteret i overensstemmelse med stk. 7, træder i kraft tolv måneder efter, at den er blevet accepteret.

9. Alle kontraherende stater er bundet af ændringen, medmindre de mindst seks måneder, inden ændringen træder i kraft, opsiger denne protokol i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1 og 2. En sådan opsigelse får virkning, når ændringen træder i kraft.

10. Når en ændring er blevet vedtaget af den juridiske komité, og tolvmåneders perioden for dens accept endnu ikke er udløbet, er en stat, som bliver kontraherende stat i løbet af denne periode, bundet af ændringen, hvis den træder i kraft. En stat, som bliver kontraherende stat efter denne periode, er bundet af en ændring, der er blevet accepteret i overensstemmelse med stk. 7. I de i dette stykke omhandlede tilfælde bliver en stat bundet af en ændring, når den pågældende ændring træder i kraft, eller når denne protokol træder i kraft for den pågældende stat, hvis dette sker på et senere tidspunkt.

Artikel 25
Protokoller til fondskonventionen af 1992

1. Hvis de lofter, der er fastsat i fondskonventionen af 1992, er blevet hævet ved en dertil knyttet protokol, kan det i artikel 4, stk. 2, litra a), fastlagte loft hæves med det samme beløb efter proceduren i artikel 24. Bestemmelserne i artikel 24, stk.6, finder ikke anvendelse i sådanne tilfælde.

2. Hvis den procedure, der er nævnt i stk. 1, har fundet anvendelse, skal en senere ændring af det loft, der er fastlagt i artikel 4. stk. 2, ved anvendelse af proceduren i artikel 24 med henblik på anvendelse af artikel 24, stk. 6, litra b) og c), beregnes på grundlag af det nye loft som hævet i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 26
Opsigelse

1. Enhver kontraherende stat kan opsige denne protokol på et hvilket som helst tidspunkt efter datoen for dens ikrafttrædelse for den pågældende kontraherende stat.

2. Opsigelse sker ved deponering af et instrument hos generalsekretæren.

3. En opsigelse får virkning tolv måneder eller et eventuelt længere tidsrum, der måtte være angivet i opsigelsesinstrumentet, efter at opsigelsen er deponeret hos generalsekretæren.

4. Opsigelse af fondskonventionen af 1992 anses som opsigelse af denne protokol. En sådan opsigelse træder i kraft samme dag, som opsigelsen af protokollen af 1992 om ændring af fondskonventionen af 1971 træder i kraft i henhold til sidstnævnte protokols artikel 34.

5. Uanset en kontraherende stats opsigelse i medfør af denne artikel skal bestemmelserne i denne protokol vedrørende forpligtelser til at betale afgifter til den supplerende fond, for så vidt angår en hændelse, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, litra b), og som indtræder, inden opsigelsen er trådt i kraft, fortsat finde anvendelse.

Artikel 27
Forsamlingens ekstraordinære samlinger

1. Inden halvfemsindstyve dage efter deponeringen af et opsigelsesinstrument kan enhver kontraherende stat, som mener, at opsigelsen vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de resterende kontraherende stater anmode direktøren om at indkalde forsamling til en ekstraordinær samling. Direktøren indkalder forsamlingen til at mødes inden tresindstyve dage, efter at en sådan anmodning er modtaget.

2. Direktøren for den supplerende fond kan på eget initiativ indkalde forsamlingen til en ekstraordinær samlig, som afholdes inden tresindstyve dage efter deponering af et opsigelsesinstrument, hvis direktøren for den supplerende fond mener, at en sådan opsigelse vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de resterende kontraherende stater.

3. Hvis forsamlingen på en ekstraordinær samling, der indkaldt i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, beslutter, at opsigelsen vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de resterende kontraherende stater, kan enhver af disse stater inden et hundrede og tyve dage før den dag, hvor opsigelsen træder i kraft, opsige denne protokol med virkning fra samme dag.

Artikel 28
Ophør

1. Denne protokol ophører med at gælde fra den dag, hvor antallet af kontraherende stater er mindre end syv, eller hvor den samlede mængde afgiftspligtig olie, der er modtaget i de resterende kontraherende stater, herunder de mængder, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, falder til under 350 mio. tons, alt efter hvad der indtræder først.

2. De stater, der er bundet af denne protokol dagen før den dato, hvor den ophører med at gælde, træffer de fornødne forholdsregler til at sikre, at den supplerende fond kan udøve de i artikel 29 omhandlede funktioner, og forbliver alene med dette formål bundet af denne protokol.

Artikel 29
Den supplerende fonds likvidation

1. Hvis denne protokol ophører med at gælde, skal den supplerende fond dog:

   a) opfylde sine forpligtelser i anledning af enhver hændelse, der er indtruffet, inden protokollen ophørte med at gælde,

   b) kunne udøve sine rettigheder til afgifter i den udstrækning, disse afgifter er nødvendige til opfyldelse af de i stk. 1, litra a), nævnte forpligtelser, herunder de udgifter til den supplerende fonds administration, som er nødvendige til dette formål.

2. Forsamlingen træffer alle nødvendige foranstaltninger til at afslutte den supplerende fonds likvidation, herunder en ligelig fordeling af de resterende beholdninger mellem de personer, der har bidraget til den supplerende fond.

3. Med henblik på anvendelsen af denne artikel beholder den supplerende fond sin egenskab af juridisk person.

Artikel 30
Depositar

1. Denne protokol og ændringer, der er accepteret i henhold til artikel 24, deponeres hos generalsekretæren.

2. Generalsekretæren skal:

   a) underrette alle stater, der har undertegnet eller tiltrådt denne protokol, om:

      (i) enhver ny undertegnelse eller deponering af et instrument med angivelse af datoen herfor,

      (ii) datoen for denne protokols ikrafttræden,

      (iii) ethvert forslag til ændring af beløbet for erstatningsloftet, der er fremsat i henhold til artikel 24, stk. 1,

(iv) enhver ændring, der er blevet vedtaget i henhold til artikel 24, stk. 4,

(v) enhver ændring, der anses for accepteret i henhold til artikel 24, stk. 7, med angivelse af den dato, på hvilken ændringen i henhold til artikel 24, stk. 8 og 9 skal træde i kraft.

(vi) deponering af ethvert instrument til opsigelse af denne protokol med angivelse af deponeringsdato og ikrafttrædelsesdato,

(vii) enhver meddelelse, der kræves i medfør af en artikel i denne protokol,

b) fremsende bekræftede kopier af denne protokol til alle stater, der har undertegnet eller tiltrådt protokollen.

3. Så snart denne protokol træder i kraft, skal generalsekretæren oversende den til De Forenede Nationers sekretariat til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt.

Artikel 31
Sprog

Denne protokol er udfærdiget i ét originaleksemplar på arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk, hvilke alle er lige autentiske.

UDFÆRDIGET I LONDON den sekstende maj totusind og tre.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, som er behørigt bemyndiget hertil af deres respektive regeringer, undertegnet denne protokol.

BILAG 2

PROTOKOL AF 1992 OM ÆNDRING AF DEN INTERNATIONALE KONVENTION OM DET PRIVATRETLIGE ANSVAR FOR SKADER VED OLIEFORURENING, 1969

DELTAGERNE I DENNE PROTOKOL

SOM HAR TAGET den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1969, og protokollen hertil af 1984, OP TIL OVERVEJELSE

SOM HAR BEMÆRKET, at protokollen af 1984 til konventionen, der søger at udvide konventionens virkeområde og forøge erstatningen, ikke er trådt i kraft,

SOM BEKRÆFTER vigtigheden af at opretholde det internationale ansvars- og erstatningssystem for olieforurening,

SOM ER BEVIDST OM nødvendigheden af at sikre, at indholdet af protokollen af 1984 træder i kraft så hurtigt som muligt,

SOM INDSER, at særlige bestemmelser er nødvendige i forbindelse med indførelsen af tilsvarende ændringer til den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

Konventionen, hvis bestemmelser ændres af denne protokol, er den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1969, i det følgende kaldet »Ansvarskonventionen af 1969«. Stater, som er deltagere i protokollen af 1976 til Ansvarskonventionen af 1969, anses også for at være omfattet af Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der fulgte af protokollen.

Artikel 2

Artikel I i Ansvarskonventionen af 1969 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

> 1. "Skib": ethvert søgående fartøj og flydende indretning af en hvilken som helst type konstrueret eller indrettet til transport af olie i bulk som last, dog således at et skib, der kan transportere olie og anden last, udelukkende anses for at være et skib, når det i det givne tilfælde transporterer olie i bulk som last og under enhver rejse, der følger derefter, med mindre det godtgøres, at der ikke findes nogen rester ombord fra en sådan transport af olie i bulk.

2. Stk. 5 ændres som følger:

5. "Olie": enhver bestandig mineralsk olie med carbonhydrider, såsom råolie, brændselsolie, tung dieselolie og smøreolie, hvad enten den medtages ombord i skibet som last eller i skibets brændselstank.

3. Stk. 6 ændres som følger:

6. "Forureningsskade":

a) tab eller skade forårsaget uden for skibet ved forurening hidrørende fra udflydning eller udtømning af olie fra skibet, uanset hvor sådan udflydning eller udtømning måtte ske, dog således at erstatning for ødelæggelse af miljøet bortset fra tabt fortjeneste ved en sådan ødelæggelse, begrænses til udgifterne ved rimelige forholdsregler for genanskaffelse, der allerede er eller vil blive taget,

b) udgifterne ved forebyggende forholdsregler samt yderligere tab eller skade forårsaget af forebyggende forholdsregler.

4. Stk. 8 ændres som følger:

8. "Hændelse": enhver begivenhed eller række af begivenheder, som har samme oprindelse, og som forårsager forureningsskade eller fremkalder alvorlig og overhængende fare for at forårsage en sådan skade.

5. Stk. 9 ændres som følger:

9. "Organisation": den Internationale Søfartsorganisation.

6. Efter stk. 9 indsættes et nyt stykke, der lyder som følger:

10. "Ansvarskonventionen af 1969": Den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1969. For stater, som er deltagere i protokollen af 1976 til konventionen, skal udtrykket anses for at omfatte Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der fulgte af protokollen.

Artikel 3

Artikel II i Ansvarskonventionen af 1969 ændres som følger:

Denne konvention skal udelukkende finde anvendelse på:

a) forurening forårsaget:

i) inden for en kontraherende stats territorium, herunder også søterritoriet, og

(ii) inden for en kontraherende stats eksklusive økonomiske zone oprettet i overensstemmelse med international lovgivning eller, hvis en kontraherende stat ikke har oprettet en sådan zone, på et område fastlagt af staten i overensstemmelse med international lovgivning, hvilket område ligger udover eller grænser op til denne stats søterritorium, og ikke strækker sig længere end 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af dens søterritorium måles,

b) forebyggende forholdsregler, hvor de end tages, for at forhindre eller formindske sådan skade.

Artikel 4

Artikel III i Ansvarskonventionen af 1969 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

> 1. Med de i denne artikels stk. 2 og 3 gjorte undtagelser er den, som på tidspunktet for hændelsen eller, hvor hændelsen består af en række af begivenheder, på tidspunktet for den første af disse begivenheder var ejer af skibet, ansvarlig for enhver forureningsskade fremkaldt af skibet som følge af hændelsen.

2. Stk. 4 ændres som følger:

> 4. Krav om erstatning for forureningsskade kan ikke rejses mod ejeren på anden måde end efter denne konvention. Med forbehold af denne artikels stk. 5 kan krav om erstatning for forureningsskade i henhold til denne konvention eller på andet grundlag ikke rejses mod:
>
> a) personer, som er ansat i ejerens tjeneste, eller ejerens agenter eller besætningsmedlemmer,
>
> b) lodsen eller andre personer, der udfører tjenesteydelser for skibet, men ikke er besætningsmedlemmer,
>
> c) enhver befragter (uanset beskrivelse,herunder en totalbefragter), leder eller driftsleder af skibet,
>
> d) enhver person, der udfører bjærgningsaktioner med ejerens samtykke eller efter instruks fra en kompetent offentlig myndighed,
>
> e) enhver person, der tager forebyggende forholdsregler,
>
> f) alle personer, som er ansat eller antaget som agenter hos de under punkt c), d) og e) nævnte personer, medmindre skaden sker som følge af en personlig handling eller undladelse med den hensigt at forvolde sådan skade, eller hensynsløst og vel vidende at en sådan skade sandsynligvis ville blive forvoldt.

Artikel 5

Artikel IV i Ansvarskonventionen af 1969 ændres som følger:

Når en hændelse indtræder, der omfatter to eller flere skibe, med forureningsskade til følge, er ejerne af de pågældende skibe, med mindre de er fritaget for ansvar ifølge bestemmelserne i artikel III, solidarisk ansvarlige for al sådan skade, som ikke med rimelighed kan henføres til et bestemt skib.

Artikel 6

Artikel V i Ansvarskonventionen af 1969 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

1. Ejeren af et skib har ret til at begrænse sit ansvar i henhold til denne konvention for hver enkelt hændelse til et samlet beløb, der beregnes som følger:

a) 3 millioner regningsenheder for et skib, der ikke overstiger 5.000 tonnageenheder,

b) for et skib med større tonnage, 420 regningsenheder for hver ekstra tonnageenhed udover det i punkt a) omhandlede beløb, dog således, at det samlede beløb i intet tilfælde kan overstige 59,7 millioner regningsenheder.

2. Stk. 2 ændres som følger:

2. Ejeren er ikke berettiget til at begrænse sit ansvar i henhold til denne konvention, hvis det godtgøres, at forureningsskaden skyldtes dennes personlige handling eller undladelse begået i den hensigt at forvolde sådan skade, eller hensynsløst og vel vidende, at en sådan skade sandsynligvis ville blive forvoldt.

3. Stk. 3 ændres som følger:

3. For at kunne benytte sig af den ret til begrænsning, som er givet i denne artikels stk. 1, skal ejeren oprette en fond på et beløb svarende til det fulde begrænsningsbeløb ved en domstol eller anden kompetent myndighed i en hvilken som helst af de kontraherende stater, i hvilken sag er rejst i medfør af artikel IX eller, hvis der ikke rejses sag, ved enhver domstol eller anden kompetent myndighed i en hvilken som helst kontraherende stat, hvor sag kan rejses i medfør af artikel IX.

4. Stk. 9 ændres som følger:

9 a). Den i denne artikels stk. 1 nævnte »regningsenhed« er den særlige trækningsrettighed defineret af den Internationale Valutafond. De i stk. 1 nævnte beløb skal omregnes til den nationale valuta på grundlag af denne valutas værdi i forhold til den særlige trækningsrettighed på datoen for oprettelsen af den i stk. 3 omhandlede fond. Den nationale valutas værdi udtrykt i den særlige trækningsrettighed for en kontraherende stat, som er medlem af den Internationale Valutafond, beregnes i henhold til den Internationale Valutafonds gældende metode til ansættelse af værdien af dens operationer og transaktioner på den pågældende dato. Beregningen af den nationale valutas værdi udtrykt i den særlige trækningsrettighed for en kontraherende stat, som ikke er medlem af den Internationale Valutafond, fastsættes af den pågældende stat.

9 b). En kontraherende stat, der ikke er International medlem af den Internationale Valutafond og hvis lovgivning ikke tillader anvendelse af bestemmelserne i stk. 9 a), kan på tidspunktet for konventionens ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse eller, på et hvilket som helst tidspunkt derefter alligevel erklære, at den i stk. 9 a) nævnte regningsenhed skal være lig med 15 guldfranc. Den i dette stykke omhandlede guldfranc svarer til 65,5 milligram guld af ni hundrede tusindedels finhed. Omregning af guldfranc til national valuta sker i henhold til den pågældende stats lovgivning.

9 c). Den i sidste punktum af stk. 9 a) nævnte beregning og den i stk. 9 b) nævnte omregning skal foregå på en sådan måde, at den så vidt muligt i den kontraherende stats nationale valuta udtrykker samme realværdi for beløbene i stk. 1, som ville fremkomme ved anvendelsen af de tre første punktummer i stk. 9 a).

Kontraherende stater skal underrette depositaren om, hvorvidt de anvender beregningsmetoden i henhold til stk. 9 a) eller resultatet af den i stk. 9 b) nævnte omregning ved deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument til denne konvention, og når der indtræder ændringer til nogen og disse.

5. Stk. 10 ændres som følger:

10. Ved anvendelsen af denne artikel skal skibets drægtighed forstås som skibets bruttotonnage beregnet i overensstemmelse med tonnagemålingsbestemmelserne i bilag I til den internationale konvention om tonnagemåling af skibe 1969.

6. Andet punktum i stk. 11 ændres som følger:

En sådan fond kan oprettes også i tilfælde af, at ejeren i henhold til bestemmelserne i stk. 2 ikke er berettiget til at begrænse sit ansvar, men i så fald skal dens oprettelse være uden virkning for de rettigheder, som nogen fordringshaver har over for ejeren.

Artikel 7

Artikel VII i Ansvarskonventionen af 1969 ændres som følger:

1. De første to punktummer i stk. 2 ændres som følger:

Til hvert skib udstedes et certifikat til bekræftelse af, at forsikring eller anden økonomisk sikkerhed er i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i denne konvention, når den kompetente myndighed i en kontraherende stat har forvisset sig om, at kravene i denne artikels stk. 1 er opfyldt.

For et skib, der er registreret i en kontraherende stat, skal et sådant certifikat udstedes eller bekræftes af den kompetente myndighed i skibets registreringsstat; for et skib, der ikke er registreret i en kontraherende stat, kan certifikatet udstedes eller bekræftes af den kompetente myndighed i enhver kontraherende stat.

2. Stk. 4 ændres som følger:

4. Certifikatet skal medføres om bord på skibet, og en kopi skal deponeres hos skibets registreringsmyndighed eller, hvis skibet ikke er registreret i en kontraherende stat, hos myndighederne i den stat, der udsteder eller bekræfter certifikatet.

3. Første punktum i stk. 7 ændres som følger:

Certifikater, der er udstedt eller bekræftet af myndigheden i en kontraherende stat i henhold til stk. 2, skal anerkendes af de andre kontraherende stater for så vidt angåranvendelsen af denne konvention og skal af de andre kontraherende stater anerkendes som havende samme gyldighed som de af dem udstedte eller bekræftede

certifikater, også selv om disse er udstedt eller bekræftet for et skib, der ikke er registreret i en kontraherende stat.

4. I andet punktum af stk. 7 erstattes ordene »med et skibs registreringsstat« af »med den udstedende eller bekræftende stat«.

5. Andet punktum i stk. 8 ændres som følger:

I et sådant tilfælde kan den sagsøgte, uanset om ejeren ikke er berettiget til at begrænse sit ansvar i henhold til artikel V, stk. 2, påberåbe sig de i artikel V, stk. 1, foreskrevne ansvarsgrænser.

Artikel 8

Artikel IX i Ansvarskonventionen af 1969 ændres som følger:

Stk. 1 ændres som følger:

1. Har en hændelse medført forureningsskade på en eller flere kontraherende staters territorium, herunder søterritoriet eller et område nævnt i artikel II, eller er forebyggende foranstaltninger truffet for at forhindre eller formindske forureningsskade på et sådant territorium, herunder søterritoriet eller området, kan krav om erstatning kun rejses ved domstolene i en sådan kontraherende stat eller stater. Der skal i rimelig tid gives sagsøgte underretning om kravets fremsættelse.

Artikel 9

Efter artikel XII i Ansvarskonventionen af 1969 indsættes to nye artikler som følger:

Artikel XII b

Overgangsbestemmelser

Følgende overgangsbestemmelser skal gælde for en stat, der på tidspunktet for hændelsen både er deltager i denne konvention og i Ansvarskonventionen af 1969:

a) når en hændelse har forårsaget forureningsskade, der falder inden for denne konventions område, skal ansvaret anses for bortfaldet i henhold til denne konvention hvis, og i det omfang, ansvaret også opstår i henhold til Ansvarskonventionen af 1969,

b) når en hændelse har forårsaget forureningsskade, der falder inden for denne konventions område, og staten både er deltager i denne konvention og i den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971, skal den del af ansvaret, der ikke bortfalder i medfør af punkt a) i denne artikel, kunne gøres gældende i henhold til denne konvention alene i det omfang, forureningsskaden ikke er blevet erstattet i medfør af den omtalte konvention af 1971,

c) ved anvendelse af artikel III, stk. 4, i denne konvention, skal udtrykket »denne konvention« efter omstændighederne fortolkes som denne konvention eller Ansvarskonventionen af 1969,

d) ved anvendelse af artikel V, stk. 3, i denne konvention, nedsættes det samledes beløb for den fond, der skal oprettes, med det beløb, hvormed ansvaret anses for frigjort i henhold til punkt a) i denne artikel.

Artikel XII c

Afslutningsbestemmelser

Denne konventions afslutningsbestemmelser er artiklerne i 12-18 i protokollen af 1992 om ændring af Ansvarskonventionen af 1969. Ved henvisninger i denne konvention til kontraherende stater forstås henvisninger til den nævnte protokols kontraherende stater.

Artikel 10

Det eksempel på et certifikat, som er bilagt Ansvarskonventionen af 1969, erstattes af det eksempel, der er vedlagt som bilag til denne protokol.

Artikel 11

1. Ansvarskonventionen af 1969 og denne protokol skal af protokollens parter læses og fortolkes som et enkelt instrument.

2. Artiklerne I - XII c, herunder eksemplet på certifikatet, i Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der følger af denne protokol, skal kaldes den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1992 (Ansvarskonventionen af 1992).

AFSLUTNINGSBESTEMMELSER

Artikel 12Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse

1. Denne protokol skal være åben for undertegnelse i London fra 15. januar 1993 til 14. januar 1994 for alle stater.

2. Med forbehold af stk. 4, kan stater blive deltagere i denne protokol ved:

   a) undertegnelse med forbehold af ratifikation, accept eller godkendelse efterfulgt af ratifikation, accept eller godkendelse, eller

   b) tiltrædelse.

3. Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos organisationens generalsekretær af et formelt instrument herom.

4. Enhver kontraherende stat i den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971, i det følgende kaldet Fondskonventionen af 1971, kan kun ratificere, acceptere, godkende eller tiltræde denne protokol, hvis den samtidigt ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder protokollen af 1992 om ændring af den nævnte konvention, med mindre den opsiger Fondskonventionen af 1971 med virkning fra datoen for denne protokols ikrafttræden for staten.

5. En stat, der deltager i denne protokol men ikke i Ansvarskonventionen af 1969, er bundet af bestemmelserne i Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der følger af denne protokol i forholdet til de andre stater, der er deltagere heri, men er ikke bundet af bestemmelserne i Ansvarskonventionen af 1969 i forhold til de stater, der er deltagere heri.

6. Ethvert ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, der er deponeret efter ikrafttrædelse af en ændring til Ansvarskonventionen af 1969, som er ændret i henhold til denne protokol, skal anses for at gælde for den således ændrede konvention.

Artikel 13
Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft tolv måneder efter den dato, på hvilken 10 stater, hvoraf fire stater hver har mindst en million brutto-tankskibstonnageenheder, har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter hos organisationens generalsekretær.

2. Dog kan enhver stat, der er deltager i Fondskonventionen af 1971, på tidspunktet for deponering af et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument til denne protokol erklære, at dette instrument ikke skal anses for at have virkning i henhold til denne artikel før afslutningen af den seks måneders periode, som angives i artikel 31 i protokollen af 1992, der ændrer Fondskonventionen af 1971. En stat, der ikke er en kontraherende stat i Fondskonventionen af 1971, men som deponerer et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument til protokollen 1992, der ændrer Fondskonventionen af 1971, kan også samtidigt afgive en erklæring i overensstemmelse med dette stykke.

3. Enhver stat, som har afgivet en erklæring i overensstemmelse med det foregående stykke, kan til enhver tid kalde denne tilbage ved en meddelelse stilet til organisationens generalsekretær. En sådan tilbagekaldelse skal have virkning fra den dato, hvorpå meddelelsen modtages under forudsætning af, at staten anses for at have deponeret et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument til denne protokol på den pågældende dato.

4. Denne protokol skal for enhver stat, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder den, efter at betingelserne i stk. 1 for ikrafttrædelse er opfyldt, træde i kraft tolv måneder efter den dato, på hvilken staten deponerede det relevante instrument.

Artikel 14
Revision og ændringer

1. Organisationen kan indkalde til en konference med det formål at revidere eller ændre Ansvarskonventionen af 1992.

2. På begæring af mindst en trediedel af de deltagende stater indkalder organisationen til en konference for de kontraherende stater med henblik på at revidere eller ændre Ansvarskonventionen af 1992.

Artikel 15
Ændring af beløbsgrænser

1. På begæring af mindst en fjerdedel af de kontraherende stater skal generalsekretæren til alle organisationens medlemmer og til alle kontraherende stater oversende ethvert forslag til ændring af ansvarsgrænser, der er fastsat i artikel V, stk. 1, i Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der følger af denne protokol.

2. Enhver ændring, der foreslås og oversendes som ovenfor anført, skal forelægges for organisationens juridiske komite til overvejelse mindst seks måneder efter datoen for oversendelse.

3. Alle stater, der er deltagere i Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der følger af denne protokol, skal, uanset om de er medlem af organisationen, have ret til at deltage i den juridiske komites forhandlinger til overvejelse og vedtagelse af ændringer.

4. Ændringer skal vedtages med to tredjedels flertal af de kontraherende stater, der er til stede og afgiver stemme i den juridiske komite med den forøgelse, der følger af stk. 3 under forudsætning af, at mindst halvdelen af de kontraherende stater er til stede på afstemningstidspunktet.

5. Ved behandling af et forslag om at ændre ansvarsgrænserne skal den juridiske komite tage hensyn til erfaringerne fra indtrufne hændelser, og i særdeleshed omfanget af de skader, disse har forårsaget, ændringer i pengeværdierne og ændringsforslagets indvirkning på forsikringsomkostningerne. Komiteen skal også tage hensyn til forholdet mellem grænserne i artikel V, stk. 1, i Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der følger af denne protokol, og artikel 4, stk. 4, i den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening, 1992.

6 a) Ændringer af ansvarsgrænser i henhold til denne artikel kan tidligst behandles den 15. januar 1998 eller mindst fem år efter den dato, på hvilken en tidligere ændring i henhold til denne artikel trådte i kraft. Ændringer i henhold til denne artikel kan først behandles, når denne protokol er trådt i kraft.

b) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til den i Ansvarskonventionen af 1969 fastsatte grænse med de ændringer, der følger af denne protokol, med tillæg af 6 procent pr. år beregnet samlet fra 15. januar 1993.

c) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til den grænse, der er fastsat i Ansvarskonventionen af 1969 med de ændringer, der følger af denne protokol, multipliceret med tre.

7. Organisationen skal underrette alle kontraherende stater om enhver ændring, der vedtages i henhold til stk. 4. En ændring skal anses for accepteret efter udløbet af en periode på 18 måneder efter datoen for meddelelsen herom, med mindre mindst en fjerdedel af de stater, der var kontraherende stater på tidspunktet for den juridiske komites vedtagelse af ændringen, inden for denne periode har meddelt organisationen, at de ikke kan antage ændringen, i hvilket tilfælde den forkastes og ikke får nogen virkning.

8. En ændring, der anses for at være antaget i henhold til stk. 7, træder i kraft 18 måneder efter accepten.

9. Alle kontraherende stater skal være bundet af ændringen, med mindre de opsiger denne protokol i henhold til artikel 16, stk. 1 og 2, mindst seks måneder inden ændringen træder i kraft. En sådan opsigelse får virkning, når ændringen træder i kraft.

10. Når en ændring er vedtaget af den juridiske komite, men perioden på 18 måneder for dens antagelse endnu ikke er udløbet, skal en stat, der i løbet af denne periode bliver en kontraherende stat, være bundet af ændringen, hvis den træder i kraft. En stat, der bliver en kontraherende stat efter denne periode, skal være bundet af en ændring, der er accepteret i henhold til stk. 7. I de i dette stykke omhandlede tilfælde bliver en stat bundet af en ændring, når denne ændring træder i kraft, eller når denne protokol træder i kraft for staten, hvis dette sker på et senere tidspunkt.

Artikel 16
Opsigelse

1. Denne protokol kan opsiges af enhver deltagende stat på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken den træder i kraft for den deltagende stat.

2. Opsigelsen sker ved deponering af et instrument hos organisationens generalsekretær.

3. En opsigelse får virkning tolv måneder efter deponering hos organisationens generalsekretær af et instrument herom eller efter en sådan længere periode, som måtte være angivet deri.

4. I forholdet mellem deltagerne i denne protokol skal en opsigelse af Ansvarskonventionen af 1969 i henhold til konventionens artikel XVI af en af dem ikke fortolkes som en opsigelse af Ansvarskonventionen af 1969 som ændret ved denne protokol.

5. En opsigelse af protokollen af 1992, der ændrer Fondskonventionen af 1971, af en stat, der forbliver deltager i Fondskonventionen af 1971, anses for opsigelse af denne protokol. En sådan opsigelse har virkning fra den dato, på hvilken opsigelsen af protokollen af 1992, der ændrer Fondskonventionen af 1971, træder i kraft i henhold til protokollens artikel 34.

Artikel 17
Deponering

1. Denne protokol og ændringer antaget i henhold til artikel 15 skal deponeres hos organisationens generalsekretær.

2. Organisationens generalsekretær skal:

   a) underrette alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt protokollen, om:

(i) enhver ny undertegnelse eller deponering af instrument med angivelse af datoen herfor,

(ii) enhver erklæring og meddelelse i henhold til artikel 13 og enhver erklæring og meddelelse i henhold til artikel V, stk. 9, i Ansvarskonventionen af 1969,

(iii) datoen for protokollens ikrafttrædelse,

(iv) ethvert forslag til ændring af ansvarsgrænser fremsat i henhold til artikel 15, stk. 1,

(v) enhver ændring vedtaget i henhold til artikel 15, stk. 4,

(vi) enhver ændring, der anses for antaget i henhold til artikel 15, stk. 7, med angivelse af den dato, på hvilken ændringen skal træde i kraft i henhold til artiklens stk. 8 og 9,

(vii) deponering af ethvert instrument til opsigelse af denne protokol med angivelse af deponeringsdato og ikrafttrædelsesdato,

viii) enhver opsigelse, der anses for meddelt i henhold til artikel 16, stk. 5,

(ix) enhver meddelelse, der kræves i medfør af en artikel i denne protokol,

b) fremsende bekræftede genparter af denne protokol til alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt protokollen.

3. Så snart denne protokol træder i kraft, skal organisationens generalsekretær oversende teksten til De Forenede Nationers sekretariat til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt.

Artikel 18
Sprog

Denne protokol er udfærdiget i et enkelt originaleksemplar på arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk, hvilke alle er lige autentiske.

UDFÆRDIGET I LONDON den syvogtyvende november nittenhundrede og tooghalvfems.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, behørigt befuldmægtigede hertil af deres respektive regeringer underskrevet denne protokol.

BILAG

CERTIFIKAT OM FORSIKRING ELLER ANDEN ØKONOMISK SIKKERHED FOR DET PRIVATRETLIGE ANSVAR FOR OLIEFORURENINGSSKADE

Udfærdiget i medfør af bestemmelserne i artikel VII i den internationale konvention om det privatretlige erstatningsansvar for skader ved olieforurening 1992.

Skibets navn

Kendingsbogstaver eller -tal (registreringsbogstaver eller -tal)

Hjemsted

Ejerens navn og adresse

Hermed attesteres, at der for ovennævnte skib foreligger forsikring eller anden økonomisk sikkerhed, som opfylder vilkårene i artikel VII i den internationale konvention af 1992 om det privatretlige ansvar for olieforureningsskade.

Sikkerhedens art ….....

.....

Sikkerhedens gyldighedsperiode.....

.....……..

Navn og adresse på forsikringsgiveren og/eller den (de) person(er), som har stillet anden økonomisk sikkerhed

Navn .....….....….....

Adresse.....….....

Dette certifikat er gyldigt indtil .....….

Udfærdiget eller bekræftet af regeringen i.....……

.....

(statens fuldstændige navn)

..... den .....

(sted) (dato)

.....

underskrift af og titel for den tjenestemand, som udfærdiger eller bekræfter certifikatet

Forklarende bemærkninger:

1. Om det findes ønskeligt, kan på det sted, hvor statens navn og adresse angives, også medtages oplysning om den kompetente myndighed i den stat, hvor certifikatet er udfærdiget.

2. Er den samlede sikkerhed stillet af mere end en person, skal det beløb, som er stillet af hver af dem, angives.

3. Er der stillet flere slags sikkerhed, skal disse nærmere angives.

4. Under rubrikken »sikkerhedens gyldighedsperiode« skal angives den dato, fra hvilken sikkerheden gælder.

BILAG 3

PROTOKOL AF 1992 OM ÆNDRING AF DEN INTERNATIONALE KONVENTION OM OPRETTELSE AF EN INTERNATIONAL FOND FOR ERSTATNING AF SKADER VED OLIEFORURENING, 1971

DELTAGERNE I DENNE PROTOKOL

SOM HAR TAGET den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971, og protokollen hertil af 1984, OP TIL OVERVEJELSE,

SOM HAR BEMÆRKET, at protokollen af 1984 til konventionen, der søger at udvide konventionens virkeområde og forøge erstatningen, ikke er trådt i kraft,

SOM BEKRÆFTER vigtigheden af at opretholde det internationale ansvars- og erstatningssystem for olieforurening,

SOM ER BEVIDST OM nødvendigheden af at sikre, at indholdet af protokollen af 1984 træder i kraft så hurtigt som muligt,

SOM INDSER fordelen ved, at de deltagende stater sørger for, at den ændrede konvention gælder samtidig med og som tillæg til den originale konvention i en overgangsperiode,

SOM I FORVISNING OM, at de økonomiske konsekvenser af forureningsskade som følge af transport til søs af olie i bulk med skib fortsat skal deles mellem skibsfartserhvervet og olieladningsinteresserne,

SOM TAGER vedtagelsen af protokollen af 1992 om ændring af den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1969 i betragtning,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

Konventionen, hvis bestemmelser ændres af denne protokol, er den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971, i det følgende kaldet »Fondskonventionen af 1971«. Stater, som er deltagere i protokollen af 1976 til Fondskonventionen af 1971, anses også for at være omfattet af Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der fulgte af protokollen.

Artikel 2

Artikel 1 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

   1. "Ansvarskonventionen af 1992": den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1992.

2. Efter stk. 1 indsættes et nyt stykke som følger:

1.b. "Fondskonventionen af 1971": den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1971. Stater, som er deltagere i protokollen af 1976 til denne konvention, anses også for at være omfattet af Fondskonvention af 1971 med de ændringer, der fulgte af protokollen.

3. Stk. 2 ændres som følger:

2. "Skib", "person", "ejer", "olie", "forureningsskade", "forebyggende forholdsregler", "hændelse" og "organisation": har samme betydning som i artikel I i Ansvarskonventionen af 1992.

4. Stk. 4 ændres som følger:

4. "Regningsenhed": har samme betydning som i artikel V, stk. 9, i Ansvarskonventionen af 1992.

5. Stk. 5 ændres som følger:

5. "Skibets drægtighed": har samme betydning som i artikel V, stk. 10, i Ansvarskonventionen af 1992.

6. Stk. 7 ændres som følger:

7. "Garant": enhver person, som yder forsikring eller stiller anden økonomisk sikkerhed til dækning af ejerens ansvar i henhold til artikel VII, stk. 1, i Ansvarskonventionen af 1992.

Artikel 3

Artikel 2 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

Stk. 1 ændres som følger:

1. Hermed oprettes en international fond for erstatning for forureningsskade, kaldet "Den internationale fond for erstatning for skade ved olieforurening 1992" og i det følgende betegnet som "fonden". Den skal have følgende formål:

a) at yde erstatning for forureningsskade i det omfang den beskyttelse, som gives ved Ansvarskonventionen af 1992, er utilstrækkelig,

b) at virke for de beslægtede formål, som anføres i denne konvention.

Artikel 4

Artikel 3 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

Denne konvention skal udelukkende finde anvendelse på:

a) forurening forårsaget:

(i) inden for en kontraherende stats territorium, herunder også søterritoriet, og

(ii) inden for en kontraherende stats eksklusive økonomiske zone oprettet i overensstemmelse med international lovgivning eller, hvis en kontraherende stat ikke har oprettet en sådan zone, på et område fastlagt af staten i overensstemmelse med international lovgivning, hvilket område ligger udover eller grænser op til denne stats søterritorium, og ikke strækker sig længere end 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af dens søterritorium måles,

b) forebyggende forholdsregler, hvor de end tages, for at forhindre eller formindske sådan skade.

Artikel 5

Overskriften til artiklerne 4 - 9 i Fondskonventionen af 1971 ændres ved, at ordene "og godtgørelse" slettes.

Artikel 6

Artikel 4 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. I stk. 1 ændres de fem henvisninger til "Ansvarskonventionen" til "Ansvarskonventionen af 1992".

2. Stk. 3 ændres som følger:

   3. Såfremt fonden beviser, at forureningsskaden helt eller delvis hidrører fra en handling eller undladelse, som kan henføres til den skadelidte som forsætlig eller uagtsom og med det formål at forvolde skade, kan fonden fritages helt eller delvis fra sin erstatningsforpligtelse over for denne person. Fonden er under alle omstændigheder fritaget for ansvar i samme omfang, som skibsrederen måtte være fritaget ifølge artikel III, stk. 3, i Ansvarskonventionen af 1992. Sådan fritagelse skal dog ikke gives med hensyn til forebyggende forholdsregler.

3. Stk. 4 ændres som følger:

   4. a) Med mindre andet følger af bestemmelserne neden for under pkt. b) og c), er det samlede erstatningsbeløb, som skal betales af fonden ifølge denne artikel for hver enkelt hændelse, begrænset således, at summen af dette beløb og det erstatningsbeløb, som faktisk er betalt i henhold til Ansvarskonventionen af 1992 for forureningsskade forvoldt i henhold til denne konventionens anvendelsesområde som defineret i artikel 3, ikke kan overstige 135 millioner regningsenheder.

   b) Med mindre andet følger af bestemmelserne neden for under litra. c), kan det samlede erstatningsbeløb, som fonden ifølge denne artikel skal betale for forureningsskade, der skyldes en naturbegivenhed af usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter, ikke overstige 135 millioner regningsenheder.

c) Det i litra. a) og b) anførte maksimale erstatningsbeløb kan ikke overstige 200 millioner regningsenheder for hver enkel hændelse, som indtræffer i en periode, hvor der er tre stater, der deltager i denne konvention, og hvor den samlede mængde afgiftspligtige olie modtaget af personer indenfor disse staters territorier i løbet af det foregående kalenderår var lig med eller oversteg 600 millioner tons.

d) Eventuelle renter, der påløber en fond, der er oprettet i overenstemmelse med artikel V, stk. 3, i Ansvarskonventionen af 1992, skal ikke tages i betragtning ved beregningen af det maksimale erstatningsbeløb, der skal betales af fonden i henhold til denne artikel.

e) De i denne artikel omtalte beløb omregnes til den nationale valuta på grundlag af denne valutas værdi i forhold til den særlige trækningsrettighed på den dato, hvor fondens forsamling fastsætter tidspunktet for den første udbetaling af erstatning.

4. Stk. 5 ændres som følger:

5. Såfremt summen af de anerkendte krav mod fonden overstiger det samlede erstatningsbeløb, som skal udbetales i medfør af stk. 4, skal det til rådighed værende beløb fordeles på en sådan måde, at forholdet mellem ethvert anerkendt krav og det erstatningsbeløb, som fordringshaver faktisk modtager i henhold til denne konvention, skal være det samme for alle fordringshavere.

5. Stk. 6 ændres som følger:

6. Fondens forsamling kan beslutte i specielle tilfælde at betale erstatning i henhold til denne konvention, selv om skibets ejer ikke har oprettet en fond i overensstemmelse med artikel V, stk. 3, i Ansvarskonventionen af 1992. I sådanne tilfælde gælder denne artikels stk. 4 e).

Artikel 7

Artikel 5 i Fondskonventionen af 1971 ophæves.

Artikel 8

Artikel 6 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. I stk. 1 slettes stykkets nummer og ordene "eller godtgørelse ifølge artikel 5".

2. Stk. 2 ophæves.

Artikel 9

Artikel 7 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. I stk. 1, 3, 4 og 6 erstattes de syv henvisninger til "Ansvarskonventionen" med "Ansvarskonventionen af 1992"

2. I stk. 1 slettes ordene "eller godtgørelse ifølge artikel 5".

3. I stk. 3, første punktum, slettes ordene "eller godtgørelse" og "eller 5".

4. I stk. 3, andet punktum, slettes ordene "eller i henhold til artikel 5, stk. 1".

Artikel 10

I artikel 8 i Fondskonventionen af 1971 erstattes henvisningen til »Ansvarskonventionen« med »Ansvarskonventionen af 1992«.

Artikel 11

Artikel 9 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

   1. Fonden indtræder med hensyn til ethvert erstatningsbeløb for forureningsskade, som fonden har betalt i henhold til denne konventions artikel 4, stk. 1, i de rettigheder, som den person, der således har modtaget erstatning, måtte have mod rederen eller dennes garant ifølge Ansvarskonventionen af 1992.

2. I stk. 2 slettes ordene "eller godtgørelse".

Artikel 12

Artikel 10 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

Indledningen i stk. 1 ændres som følger:

Årlige afgifter til fonden skal for så vidt angår hver kontraherende stat betales af enhver person, som i det kalenderår, der omhandles i artikel 12, stk. 2, litra a) eller b), har modtaget mængder, der tilsammen overstiger 150.000 tons:

Artikel 13

Artikel 11 i Fondskonventionen af 1971 ophæves.

Artikel 14

Artikel 12 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. I indledningen i stk. 1 slettes ordene "for hver af de i artikel 10 omhandlede personer".

2. I stk. 1, punkt (i), litra b) og c), slettes ordene "eller 5", og ordene "15 millioner francs" erstattes af ordene "fire millioner regningsenheder".

3. Stk. 1, punkt (ii), litra b) ophæves.

4. I stk. 1, , punkt (ii), ændres henvisningen pkt. c) til b), og pkt. d) ændres til c).

5. Indledningen i stk. 2 ændres som følger:

Forsamlingen fastsætter størrelsen af den samlede afgift, der skal betales. På grundlag heraf beregner direktøren for hver enkelt kontraherende stat størrelsen af den afgift, som hver af de personer, der er nævnt i artikel 10, skal erlægge årligt:

6. Stk. 4 ændres som følger:

4. Den årlige afgift skal betales på den dato, der fastsættes i fondens interne reglement. Forsamlingen kan fastsætte en anden betalingsdato.

7. Stk. 5 ændres som følger:

5. Forsamlingen kan i overensstemmelse med sådanne betingelser, som fastsættes i fondens økonomiske reglement, beslutte at foretage overførsler mellem midler, der modtages i henhold til artikel 12, stk. 2, litra a), og midler, der modtages i henhold til artikel 12, stk. 2, litra b).

8. Stk. 6 ophæves.

Artikel 15

Artikel 13 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

1. Afgiftsbeløb, som skyldes i henhold til artikel 12, og som er i restance, skal forrentes med en rentesats, der fastsættes i overensstemmelse med fondens interne reglement, idet forskellige rentesatser dog skal kunne fastsættes for forskellige forhold.

2. I stk. 3 erstattes ordene "artiklerne 10 og 11" med ordene "artiklerne 10 og 12", og ordene "mere end 3 måneder" slettes.

Artikel 16

Der tilføjes et nyt stykke. 4 i artikel 15 i Fondskonventionen af 1971:

4. Hvis en kontraherende stat ikke opfylder sine forpligtelser til at indgive den i stk. 2 omtalte meddelelse til direktøren, og dette medfører et økonomisk tab for fonden, skal den pågældende kontraherende stat erstatte fonden dette tab. Forsamlingen skal efter direktørens anbefaling beslutte, om den pågældende kontraherende stat skal betale en sådan erstatning.

Artikel 17

Artikel 16 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

Fonden skal have en forsamling og et sekretariat forestået af en direktør.

Artikel 18

Artikel 18 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. I artiklens indledning slettes ordene: "med forbehold af bestemmelserne i artikel 26".

2. Stk. 8 ophæves.

3. Stk. 9 ændres som følger:

   9. at oprette de midlertidige eller permanente underorganer, som den anser for nødvendige, at definere disses kommissorium og give dem den nødvendige bemyndigelse til at udføre de funktioner, de har fået overdraget; når medlemmer udpeges til sådanne organer, skal forsamlingen bestræbe sig på at sikre en retfærdig geografisk fordeling af medlemmer og sikre, at de kontraherende stater, som modtager de største mængder afgiftspligtig olie, er hensigtsmæssig repræsenteret; forsamlingens forretningsorden kan med de fornødne tillempelser anvendes tilsvarende for disse underorganers arbejde;

4. I stk. 10 slettes ordet "eksekutivkomiteens".

5. I stk. 11 slettes ordet "eksekutivkomiteen".

6. Stk. 12 ophæves.

Artikel 19

Artikel 19 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

   1. Forsamlingen afholder ordinære samlinger én gang i hvert kalenderår efter indkaldelse af direktøren.

2. I stk. 2 slettes ordene "af eksekutivkomiteen eller".

Artikel 20

Artiklerne 21 - 27 i Fondskonventionen af 1971 og overskriften til disse artikler ophæves.

Artikel 21

Artikel 29 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. Stk. 1 ændres som følger:

   1. Direktøren er fondens øverste administrative embedsmand. Under iagttagelse af de ham af forsamlingen givne instruktioner skal han udføre de opgaver, der er tillagt ham i denne konvention, i fondens interne reglement og af forsamlingen.

2. I stk. 2, e), slettes ordene "og eksekutivkomiteen"

3. I stk. 2, litra f), slettes ordene ",henholdsvis eksekutivkomiteen,".

4. Stk. 2, litra g), ændres som følger:

   g) udarbejde i samråd med forsamlingens formand, og offentliggøre en rapport over fondens virksomhed i det forudgående kalenderår,

5. I stk. 2, litra h), slettes ordet ", eksekutivkomiteen".

Artikel 22

I artikel 31, stk. 1, i Fondskonventionen af 1971 slettes ordene "i eksekutivkomiteen og".

Artikel 23

Artikel 32 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. I indledningen slettes ordene "og eksekutivkomiteen".

2. I litra. b) slettes ordene "og eksekutivkomiteen".

Artikel 24

Artikel 33 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

1. Stk. 1 ophæves.

2. I stk. 2 slettes stykkets nummer.

3. Litra c) ændres som følger:

   c) oprettelse af underorganer i henhold til artikel 18, stk. 9, og forhold, der vedrører en sådan oprettelse.

Artikel 25

Artikel 35 i Fondskonventionen af 1971 ændres som følger:

Erstatningskrav i henhold til artikel 4, der vedrører hændelser, som indtræffer efter datoen for konventionens ikrafttræden, kan ikke rejses mod fonden før et hundrede og tyve dage efter denne dato.

Artikel 26

Efter artikel 36 i Fondskonventionen af 1971 indsættes fire nye artikler som følger:

Artikel 36 b

Følgende overgangsbestemmelser skal gælde i den periode, i det følgende kaldet overgangsperioden, som starter på datoen for denne konventions ikrafttræden og slutter på den dato, hvor opsigelserne i henhold til artikel 31 i nærværende protokol af 1992, som ændrer Fondskonventionen af 1971, får virkning:

a) Ved anvendelse af denne konventions arti-kel 2, stk. 1, a), omfatter henvisningen til Ansvarskonventionen af 1992 også den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1969, enten i den originale version eller med de ændringer, der fulgte af protokollen hertil af 1976 (i denne artikel kaldet »Ansvarskonventionen af 1969«), samt Fondskonventionen af 1971.

b) Når en hændelse har forårsaget forureningsskade, der falder inden for denne konventions område, skal fonden betale erstatning til personer, som har lidt forureningsskade, men dog kun i det omfang sådanne personer ikke har kunnet opnå fuld og tilstrækkelig erstatning for skade i henhold tilbetingelserne i Ansvarskonventionen af 1969, Fondskonventionen af 1971 og Ansvarskonventionen af 1992. For såvidt angår forureningsskade inden for denne konventions område over for en stat, der deltager i denne konvention, men ikke i Fondskonventionen af 1971, skal fonden betaleerstatning til personer, som har lidt forureningsskade, men dog kun i det omfang disse personer ikke ville have været i stand tilat opnå fuld og tilstrækkelig erstatning, hvis den pågældende stat havde deltaget i de ovennævnte konventioner.

c) Ved anvendelse af denne konventions artikel 4 skal det beløb, der tages i betragtning ved fastsættelsen af det samlede erstatningsbeløb, der skal betales af fonden, også omfatte det erstatningsbeløb, der faktisk måtte være betalt i henhold til Ansvarskonventionen af 1969, og det erstatningsbeløb, der faktisk er betalt eller anses for betalt i henhold til Fondskonventionen af 1971.

d) Artikel 9, stk. 1, i denne konvention skal også gælde for rettighederne fastsat i Ansvarskonventionen af 1969.

Artikel 36 c

1. Med forbehold af denne artikels stk. 4 må det samlede årlige afgiftsbeløb, der betales for afgiftspligtig olie modtaget af den enkelte kontraherende stat i løbet af et kalenderår, ikke overstige 27,5% af det samlede beløb for de årlige afgifter i henhold til protokollen af 1992, der ændrer Fondskonventionen af 1971, for det pågældende kalenderår.

2. Hvis anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12, stk. 2 og 3, medfører, at det samlede afgiftsbeløb, der skal betales af de afgiftspligtige i den enkelte kontraherende stat for et bestemt kalenderår, overstiger 27,5% af de samlede årlige afgifter, skal de afgifter, der betales af alle afgiftspligtige i den pågældende stat, nedsættes forholdsmæssigt, således at de samlede afgifter svarer til 27,5% af de samlede årlige afgifter til fonden for det pågældende år.

3. Hvis de afgifter, der betales af personer i en bestemt kontraherende stat, skal nedsættes i henhold til denne artikels stk. 2, skal de afgifter, der skal betales af personer i alle andre kontraherende stater, forøges forholdsmæssigt for at sikre, at det samlede afgiftsbeløb, der betales af alle afgiftspligtige personer for det pågældende kalenderår, når op på det samlede afgiftsbeløb, der er fastsat af forsamlingen.

4. Bestemmelserne i denne artikels stk. 1 til 3 skal gælde enten, indtil den samlede mængde afgiftspligtig olie modtaget af alle kontraherende stater i et kalenderår er nået op på 750 millioner tons, eller indtil der er gået en periode på 5 år efter ikrafttrædelsesdatoen for den nævnte protokol af 1992, hvis dette sker på et tidligere tidspunkt.

Artikel 36 d

Uanset denne konventions bestemmelser skal følgende bestemmelser gælde for fondens administration i den periode, hvor både Fondskonventionen af 1971 og denne konvention er i kraft:

a) Sekretariatet for den fond, der blev oprettet ved Fondskonventionen af 1971 (i det følgende kaldet "Fonden af 1971") forestået af direktøren, kan også fungere som denne fonds sekretariat og direktør.

b) Hvis sekretariatet og direktøren for Fonden af 1971 i henhold til litra. a) også udfører funktionen som denne fonds sekretariat og direktør, skal fonden i tilfælde af interessekonflikter mellem Fonden af 1971 og denne fond repræsenteres af formanden for denne fonds forsamling.

c) Direktøren og dennes medarbejdere og sagkyndige, der udfører deres hverv i henhold til denne konvention og Fondskonventionen af 1971, skal ikke anses for at overtræde bestemmelserne i denne konventions artikel 30, i det omfang de udfører deres pligter i overensstemmelse med denne artikel.

d) Denne fonds forsamling skal bestræbe sig på ikke at tage beslutninger, som er uforenelige med beslutninger, der tages af forsamlingen for Fonden af 1971. Hvis der opstår meningsforskelle med hensyn til fælles administrative spørgsmål, skal fondens forsamling søge at opnå enighed med forsamlingen for Fonden af 1971 i en ånd af gensidigt samarbejde og med begge organisationers fælles målsætninger for øje.

e) Fonden kan indtræde i Fonden af 1971's rettigheder, forpligtelser og aktiver, hvis forsamlingen i Fonden af 1971 tager beslutning herom i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, i Fondskonventionen af 1971.

f) Fonden skal refundere Fonden af 1971 for alle omkostninger og udgifter afholdt i forbindelse med administrative ydelser udført af Fonden af 1971 på vegne af den førstnævnte fond.

Artikel 36 e

Afslutningsbestemmelser

Artiklerne 28 - 39 i protokollen af 1992, der ændrer Fondskonventionen af 1971, skal udgøre denne konventions afslutningsbestemmelser. Ved henvisninger i denne konvention til kontraherende stater forstås henvisninger til den nævnte protokols kontraherende stater.

Artikel 27

1. Fondskonventionen af 1971 og denne protokol skal af protokollens parter læses og fortolkes samlet som et enkelt dokument.

2. Artiklerne 1 - 36 e i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, kaldes den internationale konvention om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening 1992 (Fondskonventionen af 1992).

AFSLUTNINGSBESTEMMELSER

Artikel 28
Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse

1. Denne protokol skal være åben for undertegnelse i London fra 15. januar 1993 til 14. januar 1994 for alle stater, der har undertegnet Ansvarskonventionen af 1992.

2. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 4 skal denne konvention ratificeres, accepteres eller godkendes af de stater, som har undertegnet den.

3. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 4 er denne konvention åben for tiltrædelse af stater, som ikke har undertegnet den.

4. Denne protokol kan kun ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes af de stater, der har ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt Ansvarskonventionen af 1992.

5. Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse sker ved deponering hos organisationens generalsekretær af et formelt instrument herom.

6. En stat, der deltager i denne protokol, men som ikke deltager i Fondskonventionen af 1971, skal være bundet af bestemmelserne i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, i forhold til de heri deltagende stater, men skal ikke være bundet af bestemmelserne i Fondskonventionen af 1971 i forhold til de deri deltagende stater.

7. Ethvert ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, der er deponeret efter ikrafttrædelse af en ændring til Fondskonventionen af 1971, med de ændringer, der følger af denne protokol, skal anses for at gælde for den således ændrede konvention.

Artikel 29
Oplysninger om afgiftspligtig olie

1. Inden denne konvention træder i kraft for en stat, skal denne stat, når den deponerer det i artikel 28, stk. 5, nævnte instrument, og derefter årligt på et af organisationens generalsekretær fastsat tidspunkt, oplyse navn og adresse på enhver person, som i denne stat vil være afgiftspligtig til fonden i henhold til artikel 10 i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, samt de mængder af afgiftspligtig olie, som er modtaget på denne stats område af en sådan person i løbet af det forudgående kalenderår.

2. I overgangsperioden skal direktøren på vegne af parterne årligt oplyse organisationens generalsekretær om de mængder af afgiftspligtig olie, som er modtaget af personer, der skal bidrage til fonden i henhold til artikel 10 i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol.

Artikel 30
Ikrafttræden

1. Denne protokol træder i kraft tolv måneder efter den dag, på hvilken følgende betingelser er opfyldt:

a) mindst otte stater hos organisationens generalsekretær har deponeret instrument angående ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse, og

b) organisationens generalsekretær i overensstemmelse med artikel 29 har modtaget oplysninger om, at de personer, som ville være afgiftspligtige i henhold til artikel 10 i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, i løbet af det forudgående kalenderår tilsammen har modtaget mindst 450 millioner tons afgiftspligtig olie.

2. Denne protokol træder dog ikke i kraft, før Ansvarskonventionen af 1992 er trådt i kraft.

3. For hver stat, som ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne protokol, efter at betingelserne i stk. 1 for ikrafttræden er opfyldt, træder protokollen i kraft tolv måneder efter den dato, på hvilken en sådan stat har deponeret det pågældende instrument.

4. Enhver stat kan på tidspunktet for deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet til denne protokol erklære, at instrumentet ikke skal have virkning i henhold til denne artikel før udløbet af den i artikel 31 anførte seks måneders periode.

5. Enhver stat, som har afgivet en erklæring i overensstemmelse med det foregående stykke, kan til enhver tid kalde denne tilbage ved en meddelelse stilet til organisationens generalsekretær. En sådan tilbagekaldelse skal have virkning fra den dato, hvorpå meddelelsen modtages, og enhver stat, der foretager en sådan tilbagekaldelse, skal anses for at have deponeret et ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument til denne protokol på den pågældende dato.

6. Enhver stat, der har afgivet en erklæring i henhold til artikel 13, stk. 2, i protokollen af 1992, der ændrer Ansvarskonventionen af 1969, skal også anses for at have afgivet en erklæring i henhold til denne artikels stk. 4. Tilbagekaldelse af en erklæring i henhold til nævnte artikel 13, stk. 2, skal også anses for en tilbagekaldelse i henhold til denne artikels stk. 5.

Artikel 31
Opsigelse af konventionerne af 1969 og 1971

Med forbehold af artikel 30 og inden seks måneder efter den dato, på hvilken følgende krav er opfyldt:

a) mindst otte stater er blevet deltagere i denne protokol eller hos organisationens generalsekretær har deponeret instrument om ratifikation, antagelse, godkendelse eller tiltrædelse, uanset om dette sker i henhold til artikel 30, stk. 4, og

b) organisationens generalsekretær i overensstemmelse med artikel 29 har modtaget oplysninger om, at de personer, som er eller ville være afgiftspligtige i henhold til artikel 10 i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, i løbet af det forudgående kalenderår tilsammen har modtaget mindst 750 millioner tons afgiftspligtig olie.

skal hver af denne protokols parter og hver stat, der har deponeret ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, uanset om dette sker i henhold til artikel 30, stk. 4, opsige Fondskonventionen af 1971 og Ansvarskonventionen af 1969, hvis de er deltagere heri, med virkning tolv måneder efter udløbet af den ovennævnte seks måneders periode.

Artikel 32
Revision og ændringer

1. Organisationen kan indkalde til en konference med det formål at revidere eller ændre Fondskonventionen af 1992.

2. På begæring af mindst en tredjedel af de deltagende stater indkalder organisationen til en konference for de kontraherende stater med henblik på at revidere eller ændre Fondskonventionen af 1992.

Artikel 33
Ændring af grænser for erstatningsbeløb

1. På begæring af mindst en fjerdedel de kontraherende stater skal generalsekretæren oversende ethvert forslag til ændring af de grænser for erstatningsbeløb, der er fastsat i artikel 4, stk. 4, i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, til alle organisationens medlemmer og til alle kontraherende stater.

2. Enhver ændring, der foreslås og oversendes som ovenfor anført, skal forelægges for organisationens juridiske komite til overvejelse mindst seks måneder efter datoen for oversendelse.

3. Alle stater, der er deltagere i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, skal, uanset om de er medlem af organisationen, have ret til at deltage i den juridiske komites forhandlinger til overvejelse og vedtagelse af ændringer.

4. Ændringer skal vedtages med to tredjedels flertal af de kontraherende stater, der er til stede og afgiver stemme i den juridiske komite med den forøgelse, der følger af stk. 3 under forudsætning af, at mindst halvdelen af de kontraherende stater er til stede på afstemningstidspunktet.

5. Ved behandling af et forslag til ændring af grænser skal den juridiske komite tage hensyn til erfaringerne fra indtrufne hændelser, og i særdeleshed omfanget af de skader, disse har forårsaget, samt ændringer i pengeværdierne. Den skal også tage hensyn til forholdet mellem grænserne i artikel 4, stk. 4, i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, og artikel V, stk. 1, i den internationale konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening 1992.

6. a) Ændringer af grænser i henhold til denne artikel kan tidligst behandles den 15. januar 1998 eller mindst fem år efter den dato, på hvilken en tidligere ændring i henhold til denne artikel er trådt i kraft Ændringer i henhold til denne artikel kan først behandles, når denne protokol er trådt i kraft.

b) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til den grænse, der er fastsat i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, med tillæg af seks procent pr. år beregnet samlet fra 15. januar 1993.

c) Ingen grænse kan hæves så meget, at den overstiger et beløb, der svarer til den grænse, der er fastsat i Fondskonventionen af 1971 med de ændringer, der følger af denne protokol, multipliceret med tre.

7. Organisationen skal underrette alle kontraherende stater om enhver ændring, der vedtages i henhold til stk. 4. En ændring skal anses for antaget efter udløbet af en periode på 18 måneder efter datoen for meddelelsen herom med mindre mindst en fjerdedel af de stater, der var kontraherende stater på tidspunktet for den juridiske komites vedtagelse af ændringen, inden for denne periode har meddelt, at de ikke kan antage ændringen, i hvilket tilfælde den forkastes og ikke får nogen virkning.

8. En ændring, der anses for at være antaget i henhold til stk. 7, træder i kraft 18 måneder efter antagelsen.

9. Alle kontraherende stater skal være bundet af ændringen, med mindre de opsiger denne protokol i henhold til artikel 34, stk. 1 og 2, mindst seks måneder inden ændringen træder i kraft. En sådan opsigelse får virkning, når ændringen træder i kraft.

10. Når en ændring er vedtaget af den juridiske komite, men perioden på 18 måneder for dens antagelse endnu ikke er udløbet, skal en stat, der i løbet af denne periode bliver en kontraherende stat, være bundet af ændringen, hvis den træder i kraft. En stat, der bliver en kontraherende stat efter denne periode, skal være bundet af en ændring, der er antaget i henhold til stk. 7. I de i dette stykke omhandlede tilfælde bliver en stat bundet af en ændring, når denne ændring træder i kraft, eller når denne protokol træder i kraft for staten, hvis dette sker på et senere tidspunkt.

Artikel 34
Opsigelse

1. Denne protokol kan opsiges af enhver deltagende stat på et hvilket som helst tidspunkt efter den dato, på hvilken den træder i kraft for den deltagende stat.

2. Opsigelsen sker ved deponering af et instrument hos organisationens generalsekretær.

3. En opsigelse får virkning tolv måneder efter deponering hos organisationens generalsekretær af et instrument herom eller efter en sådan længere periode, som måtte være angivet deri.

4. En opsigelse af Ansvarskonventionen af 1992 anses for opsigelse af denne protokol. En sådan opsigelse har virkning fra den dato, på hvilken opsigelsen af protokollen af 1992, der ændrer Ansvarskonventionen af 1969, træder i kraft i henhold til protokollens artikel 16.

5. Enhver stat, der deltager i denne protokol, som ikke har opsagt Fondskonventionen af 1971 og Ansvarskonventionen af 1969 i henhold til artikel 31, anses for at have opsagt denne protokol med virkning tolv måneder efter udløbet af den deri nævnte seks månedersperiode. Fra den dato, hvor de i artikel 31 fastsatte opsigelser får virkning, anses enhver deltagende stat, der deponerer et instrument angående ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse til Ansvarskonventionen af 1969, for at have opsagt denne protokol med virkning fra den dato, hvor et sådant instrument får virkning.

6. I forholdet mellem deltagerne i denne protokol skal en opsigelse af Fondskonventionen af 1971 i overensstemmelse med konventionens artikel 41 ikke fortolkes som en opsigelse af Fondskonventionen af 1971 som ændret ved denne protokol.

7. Uanset en kontraherende stats opsigelse af denne protokol i henhold til denne artikel skal bestemmelserne i denne protokol angående afgiftspligt ifølge artikel 10 i Fondskonventionen af 1971 som ændret ved denne protokol fortsat finde anvendelse på de i artikel 12,stk. 2, litra b), i den ændrede konvention omhandlede hændelser, som indtræffer inden opsigelsen er trådt i kraft.

Artikel 35
Ekstraordinære samlinger

1. Inden halvfemsindstyve dage efter deponeringen af et opsigelsesdokument kan enhver kontraherende stat, som mener, at opsigelsen vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de andre kontraherende stater, anmode direktøren om at indkalde forsamlingen til en ekstraordinær samling. Direktøren skal indkalde forsamlingen til at mødes inden tresindstyve dage, efter at en sådan anmodning er modtaget.

2. Direktøren kan på eget initiativ indkalde forsamlingen til en ekstraordinær samling, som afholdes inden tresindstyve dage efter deponering af et opsigelsesdokument, såfremt han mener, at en sådan opsigelse vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de øvrige kontraherende stater.

3. Dersom forsamlingen på en ekstraordinær samling, indkaldt i henhold til stk. 1 eller 2, beslutter, at opsigelsen vil medføre en betydelig forhøjelse af afgifterne for de øvrige kontraherende stater, kan enhver af disse stater inden et hundrede og tyve dage før den dag, hvor opsigelsen træder i kraft, opsige denne konvention med virkning fra samme dag.

Artikel 36
Ophør

1. Denne protokol ophører at gælde fra den dag, antallet af kontraherende stater er mindre end tre.

2. De stater, der er bundet af denne protokol dagen før den dato, den ophører at gælde, skal træffe de fornødne forholdsregler for at sikre, at fonden kan udøve de i artikel 37 omhandlede funktioner, og forbliver alene med dette formål bundet af denne protokol.

Artikel 37
Fondens likvidation

1. Såfremt denne protokol ophører at gælde, skal fonden dog:

   a) opfylde sine forpligtelser i anledning af enhver hændelse, der er indtruffet, før konventionen ophørte at gælde,

   b) kunne udøve sine rettigheder til afgifter i den udstrækning, disse afgifter er nødvendige til opfyldelse af de under a) nævnte forpligtelser, herunder de udgifter til fondens administration, som er nødvendige til dette formål.

2. Forsamlingen skal tage alle nødvendige skridt for at afslutte fondens likvidation, herunder en ligelig fordeling af de resterende beholdninger mellem de personer, der har betalt afgifter til fonden.

3. Med henblik på opfyldelsen af sine opgaver ifølge denne artikel beholder fonden sin egenskab af en juridisk person.

Artikel 38
Deponering

1. Denne protokol og ændringer antaget i henhold til artikel 33 skal deponeres hos organisationens generalsekretær.

2. Organisationens generalsekretær skal:

   a) underrette alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt protokollen, om:

      (i) enhver ny undertegnelse eller deponering af instrument med angivelse af datoen herfor,

      (ii) enhver erklæring og meddelelse i henhold til artikel 30 herunder erklæringer og tilbagekaldelser, der anses for at være i overensstemmelse med denne artikel,

      (iii) datoen for protokollens ikrafttræden,

      (iv) den dato, hvor opsigelser i henhold til artikel 31 skal foretages,

(v) ethvert forslag til ændring af beløbsgrænser for erstatning fremsat i henhold til artikel 33, stk. 1,

(vi) enhver ændring vedtaget i henhold til artikel 33, stk. 4,

(vii) enhver ændring, der anses for antaget i henhold til artikel 33, stk. 7, med angivelse af den dato, på hvilken ændringen skal træde i kraft i henhold til artiklens stk. 8 og 9,

(viii) deponering af ethvert instrument til opsigelse af denne protokol med angivelse af deponeringsdato og ikrafttrædelsesdato,

(ix) enhver opsigelse, der anses for meddelt i henhold til artikel 34 stk. 5,

(x) enhver meddelelse, der kræves i medfør af en artikel i denne protokol,

b) fremsende bekræftede genparter af denne protokol til alle stater, som har undertegnet eller tiltrådt protokollen.

3. Så snart denne protokol træder i kraft, skal organisationens generalsekretær oversende teksten til De Forenede Nationers sekretariat til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt.

Artikel 39
Sprog

Denne protokol er udfærdiget i et enkelt originaleksemplar på arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk, hvilke alle er lige autentiske.

UDFÆRDIGET I LONDON den syvogtyvende november nittenhundrede og tooghalvfems.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, behørigt befuldmægtigede hertil af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.